

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczo kosztuje w miejscu 5 ct., poza 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul. Czarnackiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct.
W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 80 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowa inzeraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamowe otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Lwowski wyższy sąd krajowy zamianował następujących praktykantów sądowych auskultantami sądowymi mianowicie: Wiktora Piwockiego, Bohdana Bohosiewicza, Michała Terleckiego, Jana Jarinę, Hugona Garusa, Jędrzeja Tangla, Fryderyka Dytricha, Hipolita Kopyściańskiego, Władysława Prokopowicza, Gustawa Jelinka, Józefa Kulczyckiego, Władysława Wyspiańskiego, Kazimierza Zarzeckiego, Włodzimierza Argasińskiego, Jonasza Sokala, Jana Skwarczyńskiego, Ludwika Eiselta, Józefa Zawadzkiego, Wiktora Olszewskiego, Włodzimierza Wilke, Damiana Sawczaka i Leona Bombacha.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwow. dnia 10. czerwca.

Jedną kwestyą domową, która dostarcza jeszcze tematu prasie austriackiej, są wybory węgierskie. Wczoraj zapisując na tem miejscu kilka szczegółów do charakterystyki programów wyborczych, wyraziliśmy nadzieję, że wybory węgierskie obejdą się tym razem bez namiętnych agitacji, burd i zaburzeń, które dotąd uważać tam można było za nieodłączną cechę tego konstytucyjnego aktu. Wszystkie wskazówki, które spotykamy dziś w dziennikach, potwierdzają w zupełności tę nadzieję. Dzięki skróconemu do trzech tygodni terminowi

wyborów, który nie pozwala na szerzenie politycznej hyperagitacji i mało czasu zostawia warcholstwu, jak niemniej dzięki nowej ustawie wyborczej, która pozbyła się zastarzałych postanowień i przybrała bardziej europejskie cechy — wybory tegoroczne będą miały przyzwoitą fizyognomię, a kandydaci, zamiast szumnymi frazesami i dzwonieniem ostróg muszą popierać swoje szanse programami o rzetelnej treści i wytrawniejszej politycznej myśli. Co jednak przede wszystkim przyjemnie uderza w obecnym węgierskim ruchu wyborczym, to owa szczerłość i stanowczość, z jaką w mowach wszystkich kandydatów manifestuje się łączność z monarchją i wierność ugodzie. Przykre doświadczenia ostatnich lat wybiły z głowy patriotom węgierskim mrzonki o samoistnej wielkości kraju, o nowych zdobyczach na rzecz *quasi* — udzielnego stanowiska, o konieczności wyłomów w ugodzie z drugą połową monarchji. Przekonano się z dotkliwych upokorzeń, że wielkość ekonomiczna i polityczna kraju nie da się wydmuchać jak balon tchem rodomontad parlamentarnych — że podstaw bytu szukać należy w powolnym, spokojnym rozwoju i w lojalnej łączności z drugą połową monarchji. Wszyscy znacniejsi kandydaci, nawet ci, po których tego najmniej spodziewać się było można, kładli w swych mowach do wyborców silny nacisk na jedność państwową austriacko-węgierską. Tisza przedstawił tę jedność nie tylko jako zbawienną i pożyteczną, ale wprost jako niezbędną konieczność. To samo uczynił przeciwnik Tiszy, Lonyay, a nawet Horn, ów główny przedstawiciel i obrońca ideji „niezawisłości bankowej“, jakkolwiek nie porzucił jeszcze myśli o osobnym węgierskim banku narodowym, podnosił wymownie

„wspólność interesów między Węgrami a Cislitawią“.

Obecna sesja francuskiego Zgromadzenia narodowego, którą nazwano „testamentową“, przed swoją śmiercią polityczną, t. j. przed swoim rozwiązaniem ostatecznym, będzie zapewne widownią wypadków bardzo ważnych, od których to wie, czy zależeć nie będą losy Francji pod względem wewnętrznego ustalenia stosunków. Izba wersalska znajduje się obecnie w przededniu rozpraw nad ustawami konstytucyjnymi, i zdawało się, że po szczęśliwym pokonaniu drażliwych trudności, jakimi były wybory prezydenta i członków t. z. komisji trzydziestu, żywot tego parlamentarnego ciała, nie tylko spokojnie dobiegnie swego kresu, ale pozostawi krajowi trwałą pamiątkę w formie ustalonych instytucyj politycznych. Tymczasem koliduje nasuwają się znowu, a sytuacja jest niepewną i dość niepokojącą. Główną trudnością jest antagonizm, w jakim stanęła lewica do ministerstwa w sprawie systemu wyborczego. Zachodzi kwestya, czy przyszłe wybory odbywać się mają według list, czy według okręgów (*arrondissements*)? W pierwszym wypadku wyborca miałby wybierać wszystkich kandydatów swego koła wyborczego, w drugim tylko kandydatów okręgu. Kwestya ta zdaje się być podrzędnej wagi, a przecież ani dla stronnictw, ani dla przyszłego składu izby wcale nie jest obojętną. Republikanie i lewe centrum są za wyborami według list, bo system ten pozwala im uwzględnić rozmaite odcienia stronnictwa przy wyborach w departamencie, i nie przyznaje żadnej korzyści właścicielom większej posiadłości i różnym powagom departamentalnym. Takie wybory według list mają cechę głosowania

ludowego, i odbywały się już za czasów pierwszej rewolucyi, a następnie w latach 1848, 1849 i 1871. Drugi system wyborczy, popierany przez ministerstwo, system według *arrondissements*, datuje się z czasów cesarstwa, które go zawsze używało. Nic dziwnego, że stronnictwo republikańskie nie chce tego sposobu, i że opiera się przy skrutynium według list, bo tym tylko sposobem spodziewa się paraliżować kandydatury rządowe i scentralizować cały ruch wyborczy za pomocą głównego komitetu w Paryżu. Prawica przeciwnie widzi dla swego stronnictwa i w ogólności dla porządku społecznego największe niebezpieczeństwo w przyjęciu tego systemu, i znajduje się stanowczo po stronie rządu. Jak się zachowają w obec tej kwestyi bonapartyści, dotąd niewiadomo, to pewna wszakże, że z właściwą sobie zręcznością wyzyskują sytuację w interesie swoich politycznych widoków. I to jest właśnie najfatalniejszą cechą położenia, w jakim się znalazł parlament wersalski, że niepodobna przewidzieć, jak się zachowają przy ostatecznym starciu się obu zdań rozmaite stronnictwa. Zdarzyć się może łatwo, że za skrutynium według list głosować będą oprócz 300 deputowanych lewicy także niektórzy orleaniści i bonapartyści, a wtedy zatarg między izbą a gabinetem wzięłoby obrót niebezpieczny; większość, z taką trudnością pozyskana, rozbiłaby się znowu, konstytucya uchwalona dnia 25. Lutego, pozostałaby białą kartą papieru, gabinet musiałby ustąpić, cała praca organizacyjna musiałaby się rozpocząć *da capo*, a kto wie, czy Mac Mahon w chwili zniechęcenia nie szukałby wyjścia w ministerstwie pozaparlamentarnem? Tak stoją dziś rzeczy, a co się dalej stanie, bliska przyszłość rozstrzygnie..

K S I A Ż E Andrzej Poniatowski.

VI.

Jak Austria od chwili uznania Stanisława Augusta spoglądała przyjaźnie i troskliwym okiem na Polskę, na to mamy między innymi dowód w depeszy posła francuskiego w Wiedniu hr. Chatelet z 8. Paźdz. 1765, donoszącego swemu dworowi, że Marya Teresa wyraziła mu swój niepokój i obawy z powodu planów cesarzowej Katarzyny w obec Polski^{*)}. Ale nierównie ważniejszą jest w tym względzie depesza posła angielskiego w Petersburgu z 12. Listopada 1766^{**)}. „Dwór wiedeński — mówi — uczynił niedawno królowi polskiemu przez jego brata generała Poniatowskiego nader ważne przedstawienia, doradzając mu, aby otrząsnął się z nieprzyjemnej zależności od Rosyji i pochwylił przyjaźnią dłoń Austrii. Ofiarowano mu nawet jedną z arcyksiężniczek na żonę i wyłuszczone sposoby, jakby te plany można przeprowadzić, a raz wykonane nadal utrzymać. Jakkolwiek może wydawać się to dziwnem i niepodobnem do prawdy, możesz Milordzie spuścić się na mnie, że są to fakta niewątpliwe. Widziałem sprawozdanie o nich pochodzące od męża, który ma w Polsce najwyższy wpływ i znaczenie, a był obecnym przy naradzie głównych członków rodziny Poniatowskich i Czartoryskich, gdzie ten przedmiot ściśle roztrząsano. Obaj bracia królewscy doradzali gorąco niezwłocznego przyjęcia austriackich propozycyj. Król, zrazu bardzo przeciwny, zmieknął wreszcie i okazywał skłonność dla tych wniosków. Czartoryscy byli za cierpliwem odroczeniem i aby wprzód próbować jeszcze wszystkiego co możliwe, zanimby się chwycić tak rozpaczliwych środ-

ków (?). Zgromadzeni rozeszli się nic nie postanowiwszy.“

Owi „obaj bracia królewscy“ byli to widocznie Kazimierz i Michał, ówczesny opat Czerwiński i sekretarz Wielki Korony.

Ten projekt małżeński przebiega się i w *Skarbcu* Karola Sienkiewicza (I. 163), czerpanym z domowego archiwu Czartoryskich, gdy mówi: „Jeszcze Austria w odradzającej się Polsce rada byłaby mieć sprzymierzeńca; jeszcze jedna arcyksiężniczka z domu rakuskiego mogła być zasiąść na tronie polskim.“ Dla czegoż przestał na tych kilku słowach bez bliższych szczegółów?

Wspomina o tem i Kalinka (str. VII.) „W 1766. była mowa o ożenieniu Stanisława z jedną z arcyksiężniczek; z czyjej winy ten związek nie przyszedł do skutku, nie wiemy, to tylko pewna, że Marya Teresa wyrzuciła sobie później, że rząd jej nie dopomógł nowemu królowi do otrząśnięcia się z rosyjskiej opieki.“

Obaczmy wszakże, że projekt ten, rozchwiany w 1766., został w kilka lat później wznowionym przez Francję, kiedy państwo to będąc w najlepszym porozumieniu z Austrią, zaręczyło (w Kwietniu 1770) Delfina z najmłodszą córką Maryi Teresy, Maryą Antoniną, i że owa arcyksiężniczka, której powyższe źródła niewymieniają, była piątą córką cesarzowej, Marya Elżbieta, urodzona 13. Sierpnia 1743.

Dla zrozumienia jednak związku tej sprawy z ionemi, i dalszego nader czynnego w nich udziału księcia Andrzeja, należy przypomnieć stan rzeczy, jaki wywołała od r. 1768 konfederacya barska. Gdy nadzieje, które jej „generalność“ pokładała w wojnie, za poduszczeniem także Francji przez Portę na Rosyją podniesionej, pełżyły coraz bardziej wskutek klęsk tureckich od 1769., a gabinet wersalski trwożyła groźna przewaga Rosyji w Polsce i na Wschodzie, skłoniły powtarzane nalegania wysłańców konfederackich wszechwładnego ministra księcia Choiseula do zapewnienia im w początkach 1770 r. dość znacznych zasiliłków pieniężnych, do przyjęcia planu wypracowanego przez tyle później słynnego generała Dumouriez, w

celu systematycznego zorganizowania rozproszonych sił konfederacyi, do wysłania go tam następnie z wieloma doświadczonymi oficerami i do dania odpowiednich instrukcyj francuskiemu posłowi w Wiedniu, Durand.

Działając w porozumieniu z gabinetem cesarskim, który widocznie sprzyjał konfederacyi, pozwolił przenieść się jej generalności z Białej do Cieszyna, potem do Preszowa w Węgrzech, gromadzić ludzi, broń i swobodnie odbywać ruchy — wznowiono projekt owego małżeństwa, czyniąc go jednak zawisłym od wewnętrznego uspokojenia Polski a tem samem od zapewnienia królowi większej powagi i trwalszego panowania

Stanisław August pragnął od dawna porozumienia się i pogodzenia z konfederatami, bo oceniał to, co było rzeczywiście szlachetnem w powodach ich działania, wyprawił był do nich już w r. 1768 generała Mokronowskiego i sam ułożył następnie projekt nowej konfederacyi dla zniesienia rosyjskiej gwarancyi ciężającej nad Polską od sromotnego zjazdu radomskiego w r. 1767^{*)}. Jak bardzo sprzyjał takiemu pojednaniu dwór wiedeński, świadczą nie na jednym miejscu dyplomatyczne depesze przytoczone przez Raumera^{**)}.

Wysłany przez króla do Paryża Chreptowicz zapewnił Choiseula o najprzychylniejszych jego intencjach dla ruchu narodowego o niepodległość. Minister przyrzekł nakłaniać ze swej strony konfederatów do zgody. Jeździł w tym celu do Paryża i Mokronowski. Nie zbywało i w obozie „jeneralności“ na zwolennikach pojednania. Jej wysłannik do Francji Wielhorski doniósł jej o zamiarze postawienia króla na czele konfederacyi^{***)}. Gdy w Lipcu przybył do Wiednia Dumouriez, polecił mu Durand, aby popierał usiłowania Mokronowskiego, co właśnie wrócił był z Paryża i pospieszył do Preszowa.

W Wiedniu był główny węzeł działania; bawili tam wtedy ajenci konfederacyi,

kasztelan Zboński i Piotr Potocki starosta Szczerzecki, przybył i książę Antoni Jabłonowski, Wojewoda poznański, późniejszy kasztelan Krakowski, zapalony zwolennik konfederacyi, z poleceniami w sprawie owej ugody a oraz pojednania zwaśnowanych między sobą przewódźców konfederackich: Michała Kraśńskiego, Joachima Potockiego, Paca i Ignacego Bohusza. Zdał on później ze swych wrażeń i czynności sprawę w pamiętniku, już wyżej przytoczonym, szkoda tylko że stylem zawilum i bynajmniej nie wyczerpującym przedmiotu. Przecież widać że dostatecznie, że przy pogodzeniu konfederacyi z królem chodził i o jego małżeństwo z arcyksiężniczką Elżbietą i że książę Andrzej wierny zawsze swej szlachetnej roli, czynił co mógł aby jedno i drugie przywieść do skutku.

„Podjąłem się chętnie — mówi Jabłonowski (str. 99) — owych poleceń, a że potrzeba było umówić się o sposoby, których dwór wiedeński chciał użyć, aby córkę swoją dać Poniatowskiemu,“ wypadło (nie wyjaśnia dla czego?) zasięgnąć informacji od ówczesnego internuncjusza w Stambule Thuguta. Chodziło i o rozmówienie się z austriackim rezydentem w Wenecyi, dokąd też Jabłonowski z polecenia Duranda pospieszył.

„Osobliwie sama (Cesarzowa?) — dodaje Jabłonowski — bardzo sprzyjała projektowi tego ożenienia i zgodzenia w Polsce, co już było powierzone Potockiemu Szczerzeckiemu staroście. Choiseul pragnął mariażu tego dla Poniatowskiego i zgody... był za nią i ks. Kaunitz“ (str. 101.) „Ze jednak Andrzej Poniatowski w służbie austriackiej będący, najwięcej miał rozsądku i przyjaźni ze mną (str. 102), chwycił się tego, chcąc brata swego czynniejszego widzieć, a może dla złączenia z Elżbietą arcyksiężniczką, (czemu Rosyja przeciwną była, chcąc go mieć szczególnie podległego) czynił mu swoje uwagi (bo zdanie Kaunitza u wszystkich w Wiedniu w wielkim było poszanowaniu) i widział tę propozycję, której ja mu nie tałem, sądząc w sprężystości duszy Polaka (brata, króla?) że to przekładać będzie: nie być malowanym królem.“

*) Fryderyk Raumer: Beiträge zur neueren Geschichte, Leipzig 1839., część 4. str. 49.

**) Tamże str. 78.

*) *Skarbiec* II. 455.

**) II. 274, 275, 293 i t. d.

***) Szujski IV. 465, 466.

Ostatni popłoch wojenny, którego powody i tajemnicze źródła dotąd są przedmiotem dociekań i kombinacji dziennikarskich, pozostawi po sobie w Niemczech, jeżeli wierzyć można najnowszym doniesieniom, inną ważniejszą pamiętkę, aniżeli zniesienie biura prasowego w ministerstwie spraw zewnętrznych. Oto popłoch ten, którego właściwe źródła dotąd osłonięte są tajemnicą, miał spowodować rządy związkowych państw niemieckich do upomnienia się o reformę dyplomatycznego wydziału związkowego, a mianowicie w tym kierunku, aby wydział ten nie był nadal, jak dotąd, ciałem bez znaczenia i bez informacji, ale aby istotnie wiedział, co się dzieje w świecie politycznym i w jakim kierunku dąży dyplomacja cesarstwa. Wydział związkowy dyplomatyczny był sobie niewinny i bardzo wygodną instytucją, która mało co więcej wiedziała o dyplomatycznej akcji niż pierwszy lepszy poinformowany dziennik, a ks. Bismarck udzielał wydziałowi tylko takich dokumentów i not, których mu się udzielić podobało. Otóż ma być staraniem państw niemieckich, aby instytucji tej nadać także praktyczną wagę, i aby zrobić z niej rodzaj organu, kontrolującego ministerstwo spraw zewnętrznych. Inicytywa do tego żądania miała wyjść z dworu badeńskiego. Nie podobna przypuścić, aby kanclerz niemiecki pozwolił ustanowić nad sobą taką instytucję nadzorczą — choćby więc zamiary podobne istniały rzeczywiście, co bardzo wątpliwą jest jeszcze rzeczą, to z pewnością rozbiłyby się o stanowczy opór tak wszechwładnego i bezwzględniego męża stanu, jakim jest ks. Bismarck.

KORESPONDENCE.

Wiedeń, dnia 8. Czerwca.

Z Od roku kwestya uzbrojenia artylerji austriacko-węgierskiej znajduje się na porządku dziennym we wszystkich prawie czasopismach wojskowych i politycznych. Kwestya ta, jak wiadomo żywotna dla monarchii, nagle pojawiła się w chwili, kiedy odbyły się zeszłego lata na polach tak zwanych Steinfeld w pobliżu Wiener Neustadt próby strzelania z jednego z obecnie używanych dział austriackich, tudzież z działą wyrobu słynnej fabryki Kruppa w Essen nad Renem. Przypomniecie sobie, że wówczas stalowa armata Kruppa odniosła zwycięstwo zupełne nad naszymi działami bronzowymi, oraz — że rozległ się niezłomnie niezasadniony okrzyk: „Niemamy artylerji“, okrzyk, któremu inne państwa — znające wartość artylerji austriackiej — nie dały żadnej wiary. Tyle atoli okazało się na polach w Steinfeld, że artylerja austriacka co do uzbrojenia swego musi uleść reformie i organizacji, wymagającej, naturalnie pewnych kosztów. Odtąd „bronz“ i „stal“ bój ze sobą prowadzą, a koła wojskowe nie spuszczaają tej sprawy z oka. Zwycięstwo stali a zwłaszcza wyrobu Kruppa nad bronzem zdawało się być zabezpieczonym, kiedy pułkownik Uchatius, obecnie generał-major, wystąpił niejako z planem pośrednim, z działem bronzowym własnego wynalazku, podobnego wyrobu, co działą Kruppa. Czy wynalazek ten odpowiada celowi, czy różna się wyrobowi dział systemu Kruppa, rozstrzygnąć muszą fachowi. Za wynalazkiem generała Uchatiusa — przypuściwszy że jest odpowiednim — przemawiałaby głównie okoliczność, że możnaby w obrębie państwowym lać działą i zaopatrzyć monarchię w armaty własnego wyrobu. Byłoby to nie tylko dźwignią przemysłu krajowego, ale przedstawiałoby bezpieczeństwo i siłę niezawisłości od zagranicy.

W dziennikach tutejszych tak wynalazek Uchatiusa, jakoteż i wyrób Kruppa znajdują gorliwych obrońców. Jedne pisma naglą, aby spieszenie załatwić tę sprawę i zdecydować się za jednym lub drugim systemem, inne zaś przemawiają za zwłoką i dojrzałą rozważą. Jedne stają w obronie fabryki Kruppa, drugie dowodzą, że huty żelazne w Styryi w Neuberg-Mariazell również zdołają dostarczyć potrzebnej ilości nowych

armat. Czy w tym zapale z jednej i z drugiej strony nie mieści się opieka nad tą lub ową fabryką, nie śmiemy powiedzieć, chcielibyśmy wam tylko przedstawić faktyczny stan rzeczy, około którego obraca się spór dziennikarski, zażegnany po części wystąpieniem półurzędowej *Abendpost*.

O ile zgodne wiadomości dzienników o zaniechaniu podróży Najj. Pana do Galicyi i do Bukowiny są autentyczne, to zbadać nie do nas należy. Ale ztąd, że Najj. Pan przyjmie deputację sejm bukowiniego, zapraszając monarchę, aby zaszczylił Bukowinę obecnością Swoją, żadnych wniosków wyprowadzać niemożna, jakoby podróż przeciw nastąpić miała lub musiała. Jeszcze mniej trafną wydaje nam się kombinacja jednego z dzienników tutejszych o podróży monarszej do Bukowiny z pominięciem Galicyi.

Sprawozdanie

z czynności Rady Wydziału Krajowego za czas od 1. Lutego do końca Kwietnia 1875.

(Ciąg dalszy).

Uchwalono sprawozdanie do Wys. Sejmowi wraz z projektem do ustawy w przedmiocie zezwolenia gminie m. Strzyżowa powiatu Rzeszowskiego na pobór opłat od słodzonych napojów spirytusowych.

Uchwalono sprawozdanie do Wys. Sejmowi wraz z projektem do ustawy o ochronie ziemiopłodów od szkodliwych owadów.

Uchwalono sprawozdanie do Wys. Sejmowi wraz z projektem do uchwały o pomnożeniu etatu urzędników przy Wydziale krajowym.

Uchwalono sprawozdanie do Wys. Sejmowi w sprawie podniesienia przemysłu nadtowego w kraju.

Uchwalono wyasygnować wydawnictwu czasopisma *Związek* kwotę 300 zlr. tytułem jednorazowej subwencji z funduszu krajowego.

Zatwierdzono plany i kosztorysy przekształcenia Szumanówki na szkołę weterynaryjną.

Zatwierdzono ofertę p. K. Kraetera na dostawę 50.000 cegieł do budowy szkoły weterynaryjnej.

W myśl §. 29. statutu organizacyjnego dla krajowej szkoły weterynaryi przedłożono c. k. Ministerstwu rolnictwa podania kandydatów na dyrygującego profesora weterynaryi.

Uchwalono przystąpić do zrealizowania pożyczki 30.000 zlr. na realność pod l. 4664/4 szkoła weterynaryjną.

Uchwalono odnieść się ponownie do c. k. Ministerstwa rolnictwa, oświaty i spraw wewnętrznych celem wyjednania rządowej subwencji dla szkoły weterynaryjnej.

Uchwalono wydelegować inżyniera okręgu krakowskiego p. Niewiadomskiego do zbadania na miejscu planów i kosztorysów budowy gmachu szkolnego w Czernichowie, sporządzonych przez komitet Towarzystwa rolniczego w Krakowie.

Uchwalono wyasygnować w c. k. urzędzie podatkowym w Krakowie roczną subwencję dla szkoły rolniczej w Czernichowie w kwocie 7000 zlr., płatną w dwóch ratach półrocznych.

Uchwalono zatwierdzić uchwałę jaworowskiej Rady powiatowej przeznaczającej kwotę 19.000 zlr. zaciągniętej w roku zeszłym pożyczki na założenie powiatowej kasy pożyczkowej.

Uchwalono w myśl ustawy z dnia 17. Czerwca 1874 wstawić w budżeta kilkunaestu powiatów 40/0wy dodatek powiatowy na cele szkolne.

Uchwalono w myśl art. 19. ustawy z dnia 2. Maja 1874 oświadczyć się przeciw nałożeniu na gminę m. Rzeszowa obowiązku ponoszenia niedoboru miejscowego funduszu szkolnego.

Załatwiono 7 rekursów w sprawach gminnych a 4 w sprawach budowniczych.

Zatwierdzono oferty:

I. na roboty budowlane w r. 1875: Borucha Pollaka przy drodze krajowej Sielec-Zaleszczyckiej i Stanisławów-Bursztynskiej; Jankla Finka przy drodze Sanok-Przemyskiej, i Michała Guza przy moście N. 28. na tejże drodze; Emiliana Bednarczyka przy drodze Skała-Zaleszczyckiej, oraz Zitrona i spółki przy tejże drodze; Tyszkowskiego z Tokarskim przy drodze Czortków-Manasterzyskiej; Zimmermana przy drodze Skała-Czortkowskiej; Jankla Friedmana przy drodze Okopy-Borszczowskiej; Alta około mostów we Fradzie i Strzeliskach.

II. na dostawę sztru i kamienia: Zazulaka dla drogi Okopy-Borszczowskiej; Kirela i Kopernickiego dla drogi Zółkiew-Mosty-Krystynopolskiej; Nęckiego dla drogi

Sanok-Przemyskiej, z Prałkowic do Olszan; Wisniewskiego dla drogi Tarnów-Szczucińskiej.

III. na postawienie znaków drogowych: Bechera na drodze Tyśmienica-Kołomyjskiej; Szelli na drodze Gorlice-Konieczniańskiej.

IV. na sprawienie narzędzi drożniczych: Hornicha dla drogi Tłuste-Buczackiej.

V. na budowę domku mytniczego: Michała Lachowicza przy drodze Lwowsko-Rohatyńskiej.

Poruczono w zarządzie własnym roboty budowlane na drodze Zimnawoda-Hoszańskiej, i sprawienie znaków drogowych na drodze Okopy-Borszczowskiej.

Upoważniono JW. hrabiego Antoniego Golejewskiego do zawarcia układu lub prowadzenia w zarządzie własnym dostawy sztru dla drogi Śniatyn Horodeńskiej.

Asygnowano ryczałt na utrzymanie drogi krajowej Husiatyn-Kopyczynieckiej.

Objawiono gotowość do rozpoczęcia budowy drogi krajowej z Krzywca do Borszczowa pod warunkiem iż rada powiatowa Borszczowska uzna drogę z Germanówki do Lwankorza za powiatową i wyznaczy fundusze na jej utrzymanie.

Ustanowiono komitet budowy drogi z Brzeżan do Rohatyna i wyznaczono termin do ukonstytuowania się komitetu drogi z Tarnopola do Zbaraża.

Przyjęto rezygnację p. Błotnickiego i mianowano ks. Stokowskiego członkiem komitetu budowy drogi z Głogowa do Niska.

Wydelegowano inżyniera do budowy mostu w Śniatynie, i wyznaczono temuż pomocnika.

Wydano instrukcję dla komitetów budowy dróg nowych.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie szefa Dep. IV. delegowanego do rozprawy względem regulacji Sanu.

Udzielono subwencji z funduszu krajowego: Wydziałowi powiatowemu w Kolbuszowej 4000 zlr. na budowę drogi z Rzeszowa do Kolbuszowej; Wydziałowi powiatowemu w Kamionce 1000 zlr. na budowę dojazdu do stacji kolei w Zadwórzu; Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce 2500 zlr. na budowę drogi Dobczyckiej; Wydziałowi powiatowemu w Mościskach 1000 zlr. na ukończenie drogi do Sambora; Wydziałowi powiatowemu w Mielcu 1500 zlr. na budowę drogi z Mielca do Radomyśla; Wydziałowi pow. w Dąbrowie 2500 zlr. na budowę drogi Czyżowskiej; Wydziałowi powiatowemu w Chrzanowie 1500 zlr. na ukończenie drogi Wrocławskiej; Wydziałowi powiatowemu w Jarosławiu 1500 zlr. na budowę drogi Pruchnickiej; Wydziałowi pow. w Brzesku 1500 zlr. na budowę dróg powiatowych; Wydziałowi pow. w Brzozowie, 1500 zlr. na rekonstrukcję drogi Nozdrzeckiej; Wydziałowi pow. w Grybowie 500 zlr. na drogi gminne; Wydziałowi pow. w Czortkowie 1000 zlr. na budowę dwóch mostów na Serecie i Wydziałowi pow. w Krośnie 1500 zlr. na budowę mostu pod Krosnem; przyrzeczono subwencję Wydziałowi powiatowemu w Sokalu i odniesiono się do c. k. Namiestnictwa o udzielenie ze skarbu państwowego subwencji dla dróg powiatowych do Krynicy wiodących.

Wniesiono do Wys. Sejmowi: projekt ustawy drogowej; petycję inżynierów okręgowych o stabilizację, 7 wniosków o koncesję na myto, i wniosek o podwyższenie taryfy myta przewozowego w Ilkowcach.

Odmówiono wniesienia propozycji na podwyższenie taryfy mytniczej dla drogi powiatowej Bocheńsko-Ujskiej.

Przedłożono Wys. Sejmowi memoriał w sprawie zamierzonego połączenia wszystkich kolei galicyjskich i taryf dyferencyjnych.

Stosownie do specjalnych ustaw krajowych, na mocy których niektórym gminom miast udzielono prawo poboru kopytkowego, przydzielił Wydział krajowy tymże przypadające w obręb miasta części dróg krajowych do utrzymywania ich z dochodów kopytkowego.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Przegląd polityczny.

Austria-Węgry. Najj. Pan nadał najłaskawiej ces. otomańskiemu majorowi i komendantowi pierwszego hercogowińskiego batalionu pogranicznego Schuschir-bejowi order korony żelaznej III. klasy; kapitanowi czwartego rumelskiego pułku piechoty, Mededzie, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa; kapelmistrzowi w tym samym pułku Mehmed Alemu srebrny krzyż zasługi z koroną; kustoszowi zakonu Franciszkanów w Herogowinie, Fra Pascho Bazanczowi krzyż komandorski, a jego sekretarzowi Augustynowi Zubazowi krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

— W Sternberg na Morawie odbyło się d. 6. b. m. zgromadzenie wyborców, na

którem zdawał sprawę dr. Beer z swej czynności w Radzie państwa a dr. Klein z swej czynności w sejmie morawskim. Oba posłów wysłuchali wyborcy bardzo przychylnie i udzieliłi im wotum zaufania. Dr. Beer poruszył w swej mowie kwestyę cłową i przemawiał za wypowiedzeniem angielskiego traktatu handlowego.

— Wiedeńscy hurtowni kupcy towarów kolonialnych uchwalili d. 4. b. m. z nastaniem nowego sezonu handlowego na cukier, tj. od 1. września r. b., sprzedawać ten towar na wagę metryczną.

— Ministerstwo handlu urządziło w Schönlinde w Czechach fachową szkołę dla tkaczy.

— Czeski wielki pryorat udzielnego zakonu s. Jana Jeruzalemskiego donosi, że d. 7. b. m. odbyła się w kościele zakonu Maltańskiego w Pradze uroczystość pasowania na rycerza Ludwika barona Riesenfelsa.

— Według wiedeńskiej korespondencji do *Gazety Kolonijnej* miał hr. Andrassy oświadczyć w poufnej pogadance z Sir Buchanem w sprawie pośrednictwa pokojowego Anglii, że sam sojusz trzech Monarchów jest najlepszą rękojmią pokoju, a następnie miał hr. Andrassy wspomnieć o sprawozdaniu austriackiego posła w Berlinie, hr. Karolyi według którego ks. Bismarck, nie pytany o to, miał oświadczyć, że nie przeszło mu nawet przez myśl rozpocząć na nowo wojnę z Francją. „Tak jak ja — miał się wyrazić hr. Andrassy — nie mógłbym obojętnie przyjąć tego, gdyby ktoś słowem moim nie dawał wiary, tak też nie mogę brać udziału w postępowaniu, które ma dać do poznania, iż słowa ks. Bismarcka nie są dostateczną rękojmią.“ Sir Buchanan nie przestał wprawdzie robić rozmaite przedstawienia, ale hr. Andrassy nie dał się odwieść od swego zapatrywania i oświadczył, że cała ta wrzawa wojenna jest tylko ślepym alarmem.

Pogadanka ta miała się odbyć przed przyjazdem Cesarza rossyjskiego do Berlina. Bezpośrednio przed zjazdem Monarchów otrzymał Sir Buchanan depeszę z Londynu tej treści, iż p. Odo Russel nadesłał z Berlina uspakajające wiadomości w tym samym duchu, w jakim hr. Andrassy przedstawił całą tę sprawę Sir Buchanem.

— Dzień 7. b. m. był w Węgrzech, a zwłaszcza w samym Peszcie dniem popisów deputowanych do sejm węgierskiego. Byli minister prezydent Lonyay i b. ministrowie Kerkapolyi i Pauler zdawali sprawę z swych czynności parlamentarnych przed swymi wyborcami a w okręgach wyborczych stolicy stanęli przed wyborcami prócz Paulera pp. Hazmann, Wahrman, Tawasz i Horn jako kandydaci na posłów. Kandydatura Horna natrafia na przeszkody w okręgu wyborczym Theresienstadt. Bardzo poważna liczba wyborców proponuje w tym okręgu wybór Maksymiliana Fuka, który przyrzekł, iż będzie się ubiegał o krzesło poselskie. Hr. Lonyay pożegnał się stanowczo z swymi wyborcami w Pressburgu; w mowie pożegnalnej wskazał na pełne kasy, które pozostawił swemu następcy, i ubolewał, że fuzyja stronnictw, nie nastąpiła przed ośmiu laty. W sprawach bieżących pomiędzy Austrią a Węgrami są zapatrywania hr. Lonyay'a tego rodzaju, iż chciałby, ażeby ugoda nie była naruszona, a z drugiej strony, ażeby Węgrom przyznane zostały wszystkie warunki do rozwoju na polu przemysłowym.

Niemcy. (Z sejm pruskiego.) Na posiedzeniu z dnia 3. b. m. złożył dep. Windthorst na stół Izby interpellację następującej treści:

P. Ludwik Kaufmann pełniący od lat 24 obowiązki burmistrza miasta Bonn wybranym został 31. lipca 1874 jednogłośnie na nowo burmistrzem na lat 12.

W dniu 30. stycznia b. r. otrzymał p. Kaufmann urzędowe zawiadanie od prezesa regencyi z Kolonii, aby przybył doń 4. lutego na urzędową konferencyę. Konferencya ta odbyła się w oznaczonym dniu w biurze prezesa regencyi, a przebieg jej był następujący: Prezes regencyi odczytał reskrypt ministra spraw wewnętrznych nakazujący mu zażądać od burmistrza Kaufmanna oświadczenia co do obecnej walki między państwem a kościołem.

Na mocy powyższego reskryptu przedłożono Kaufmanowi zapytanie: czy uznaje konieczność tej walki i słuszność ustaw wydanych skutkiem tego? Wśród dwugodzinnej następnie narady oświadczył burmistrz Kaufmann, że nie uznaje wprawdzie konieczności walki z rządem z kościołem, ale uznaje konieczność wystąpienia rządu celem uregulowania stosunku państwa do kościoła. Ustaw majowych nie uznaje za stosowne i obawia się, aby nie były zgubniejszemi dla państwa aniżeli dla kościoła. W ustawach tych nie widzi nadto jednolitej kierującej zasady, bo podczas gdy śluby cywilne wymierzone są ku oddzieleniu państwa od ko-

ściola, ustawy majowe przykuwają żelaznymi ogniami do państwa. W urzędzie osobiste swoje przekonania na bok odłoży i jako urzędnik wykonywać będzie prawa wedle obowiązku, dopóki nie doprowadzą go do kolidy z honorem i przekonaniem. Oświadczenie to wyższy radca regencyjny Guionneau mianowicie uznał za niedostateczne i przedłożył burmistrzowi Kaufmannowi następujące praktyczne pytanie: czy z własnego popędu mógłby postawić wniosek do rządu, aby księdzu (nazwanemu po imieniu) odebrano inspekcję szkolną z powodu nieprzyjaznego stanowiska względem państwa? Burmistrz Kaufmann oświadczył, że nie chciałby się wcale wystąpić przeciw księdzu, gdyby takowy naruszył prawo. Następnie wyższy radca regencyjny Guionneau przedłożył dalsze pytanie, czy Kaufmann chętnie by to uczynił? Na to pytanie nie dał p. Kaufmann odpowiedzi. — W końcu złożył Kaufmann na zawiązanie prezesa regencyi do protokołu następujące oświadczenie:

„Ze uznaje konieczność wystąpienia rządu celem uregulowania stosunku państwa do kościoła; ustawy majowe uważa za niestosowne i szkodliwsze dla państwa niż dla kościoła. Ponieważ jednak szanuje ustawy, zapatrywania te nie wstrzymują go od zastosowania ustaw majowych w urzędowaniu.“

Na mocy rozporządzenia z 8. maja br. odmówiono bez podania powodów, zatwierdzenia wyboru burmistrza Kaufmanna. Z tego powodu zapytuje p. Windthorst:

1) Czy rządowi wiadomo, że burmistrza Kaufmanna badano w powyższy, inkwizytorski sposób?

2) Czy postępowanie to nakazaniem lub spowodowaniem było przez rząd?

3) Czy rząd pochwała to postępowanie, czy naganił je lub nagani?

4) Jakie są powody niezatwierdzenia wyboru burmistrza Kaufmanna, zasłużonego urzędnika komunalnego? Berlin, d. 4. czerwca 1875. *Windthorst.* (Meppen.)

Izba unieważniła następnie na wniosek komisji weryfikacyjnej wybory trzech deputowanych Polaków z okręgu wschowsko-krobskiego, pp. Potworowskiego, ks. Rospądkę i Wojciewskiego, mimo świetnej przemowy p. Kantaka, który zbijał motywy wniosku komisji. Komisja położyła w swoim wniosku główny nacisk na okoliczność, że wedle zeznań trzech świadków, wyborcy polscy i niemieccy, którzy głosowali na wspomnianych kandydatów polskich, otrzymali za to następnie wynagrodzenie od Polaków w ilości 15 sgr.!

— Ze źródła półurzędowego zaprzeczają wiadomości, jakoby cesarz oświadczył był ministrowi wyznań dr. Falkowi, że nie będzie już podpisywał dalszych ustaw kościelno-politycznych. Według rzeczonego źródła nie było też wcale powodu do podobnego oświadczenia, ponieważ ministerstwo samo przy ostatnich swych krokach wychodziło z założenia i nadziei, że już dotychczasowe ustawy osiągną taki skutek, że nie zajdzie potrzeba dalszych czynności ustawodawczych.

— Minister wyznań, dr. Falk, zwrócił, jak piszą dzienniki berlińskie, uwagę władz prowincjonalnych na to, że w tych dycezyjach lub parafiach, w których zarządzane zostało wstrzymanie wypłat ze skarbu państwa, należy udzielać beneficjów, których patronem jest skarb państwa, takim tylko księżom, którzy się pisemnie zobowiązują służyć ustaw państwowych.

— *Westphäl. Prov. Ztg.* pisze: W prowincjach nadreńskich wypłacono już wielu duchownym katolickim płace rządowe, ponieważ złożyli przepisane ustawą z 22. kwietnia b. r. oświadczenie (t. j. zobowiązali się służyć ustaw majowych.) Na potwierdzenie tej wiadomości wypada zaczekać.

Francya. W sporze między Buffetem a komisją konstytucyjną zamieszcza *Soir* z natchnienia ministra spraw wewnętrznych artykuł, który tak opiewa: „Republikanie odmawiają marszałkowi Mac-Mahonowi prawa, mieć własne zdanie o sprawach politycznych i objawie je swoim przyjaciółom. Wolności myślenia i mówienia, którą posiada każdy Francuz odmawia lewica ks. Magenty, a gdy przesilenie się zbliża, gdy niedobitki komuny znów się zbierają, gdy republikanie tryumfują, gdy przerażone lewe centrum kapituluje — winien zwierzchnik państwa, pierwszy żołnierz kraju, zdaniem lewicy założyć ręce, iść na przechadzkę lub na polowanie, jednym słowem w milczeniu i obojętnie przypatrywać się wypadkom, które się dokonują pod jego oczyma i ani słowa nie mówić o krokach, które się czynią w jego imieniu i za które on jedynie wobec historii będzie odpowiedzialnym. Otóż twierdzimy, że konstytucja nie wymaga tego od marszałka, a gdyby inaczej było, w takim razie byłoby oszukani, my i marszałek, który ani myślał abdykować; byłby wreszcie oszukany kraj, który chciał mieć w marszałku przywódcę a nie bałwana drewnianego. Marszałek Mac-Mahon rządzi Francją, gdyż

w chwili obecnej jest on najwyższą peronifikacją honoru narodowego; on rządzi Francją, ponieważ dzielne jego ramię przez długi czas władało zwyciężkim orężem; on rządzi Francją, gdyż zapewnił jej pokój, zwałczywszy zbrodniczą rewolucję. Mac-Mahonowi powierzylibyśmy nasze losy a nie nieznaną jakiejś istocie, którą by przypadkowa większość parlamentarna mogła powołać na zwierzchnika kraju. Dla tak małej roli, jaką by mu lewica zakreśliła, jest każdy marszałek Francji za nadto wielki; pierwszy lepszy subjekt może się nią zadowolić. Chcemy być otwartymi i powiadamy wyraźnie, że konstytucja republikańska, za którą kilku konserwatystów się oświadczyło, jest nie do przyjęcia i nie będzie praktycznie przeprowadzana, a to z tego powodu, ponieważ na czele tej republiki ma jeszcze przez lat sześć pozostać marszałek Mac-Mahon.“

— Komisja parlamentarna do sprawdzenia wyboru Bourgoinga, uchwaliła uczynić w Izbie wniosek unieważnienia tego wyboru. Odnośne sprawozdanie odczytał deputowany Savary w pierwszych dniach przyszłego tygodnia.

— Komisja budżetowa wybrała sprawozdawcami: deputowanego Wołowskiego dla budżetu ministerstwa skarbu, admirała Pothuau dla budżetu wojennego, deputowanego Kerjega dla budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych, a Batbiego dla ministerstwa wyznań i oświecenia. Wszystkie sprawozdania mają być wniesione najdalej do 15. b. m.

— Komisja parlamentarna dla reformy sądownictwa w Egipcie przesłuchiwała w tych dniach Lessops'a, który się oświadczył za projektem rządowym, dodając, że „Towarzystwo kanału Suezkiego“ uchwalilo jak najgorliwiej popierać reformy proponowane przez rząd francuski.

KRONIKA.

— **Naczelnym dyrektorem poczt,** p. A. Schiffner, powróciwszy z inspekcyjnej podróży po prowincji, wyjeżdża dziś w nocy pospiesznym pociągiem na kilka dni do Wiednia.

— **Wydział krajowy** zamianował ad-junktem oddziału rachunkowego pana Karola Niedziałkowskiego; ad-junktem oddziału kasowego p. Franciszka Kotiersa, opróżnione zaś przez to posady asystentów oddziału rachunkowego nadał Wydział krajowy pp. Jakubowi Gordonowi i Zbigniewowi Ilowieckiemu.

(λ). **Na górze zamkowej we Lwowie** jest wzbudzona szybka jazda konno lub powozami i postanowienie to jest obwieszzone tabliczkami a nadto czuwać mają nad przestrzeganiem tego postanowienia żołnierze policyjni. Wbrew temu słuźnemu i niezbędnemu zarządzeniu magistratu, odbywają się przejażdżki po górze Franciszka Józefa z całą szybkością i już niejednokrotnie były z tego powodu nieporozumienia pomiędzy jadącymi a żołnierzami policyjnymi. Magistrat widząc, iż wszelkie przedstawienia, prośby i nakazy nie odnoszą skutku pożądanego, postanowił zabronić raz na zawsze przejażdżki po Wysokim zamku i stosowny w tej mierze wniosek przedłożył do oceny sekcji III. Sekcja na posiedzeniu w dniu 7go b. m. odrzuciła większością głosów powyższy wniosek magistratu, motywując swoją uchwałę tem, iż niepodobna wzbierać przejażdżki po najpiękniejszych a zarazem jedynych we Lwowie spacerach. Do tych motywów sekcji III. ośmielamy się dodać jeszcze uwagę, że w razie wzbudzenia wstępu ekwipażem, nie mogliby korzystać z świeżego powietrza na górze Zamkowej rekonwalescencji, lub osoby chore, które z ordynacji lekarskiej, w godzinach południowych przejeżdżają się po lwoskim *Praterze*. Pojmujemy zresztą powody, które skłoniły magistrat do postawienia podobnego wniosku, ale wniosek ten wydaje nam się trochę za radykalny. Tak wniosek magistratu, jak i uchwały sekcji III., będą prawdopodobnie traktowane w pełnej Radzie.

(λ). **Nowe budowle.** W drugiej połowie zeszłego a na początku bieżącego miesiąca rozpoczęto budować od fundamentów dwupiętrowy kamieniec przy ulicy Krasickich, dwie dwupiętrowe kamienice przy ulicy Chorążczyzny, jednopiętrową kamienicę przy ulicy Piekarskiej i jednopiętrową kamienicę obok ogrodu Jabłonowskich (p. Zawadzki). Na Janowskim rozpoczęła się już budowa 10 jednopiętrowych domków mieszkalnych dla robotników kolei Karola-Ludwika. Pod górą zamkową wystawił p. Kisielka na lodowni dom parterowy na pomieszczenie swych robotników. W rynku, na rogu ulicy Dominikańskiej podwyższa p. Sklepiński swą dwupiętrową kamienicę o jedno piętro. Przy placu Marjackim, przy ulicy Karola-Ludwika i przy placu Gołuchowskiego są w pełnym toku roboty około pokrywania dachów ogniotrwałym materiałem.

* **Usiłowane samobójstwo.** Wczoraj rano rzucił się w zamiar samobójczym do

stawu Pełczyńskiego, Piotr Romanowski, czeladnik szewski. Szczęśliwym trafem spostrzeżli go dwaj wyrobniicy właśnie w chwili, gdy skończył do stawu, i wydobyli z wody żywego. Sprowadzony do policyi, wyznał Romanowski, iż uporczywa słabość wewnętrzna skłoniła go do odebrania sobie życia. Odstawiono go jako chorego do szpitalu.

* **Matka wyrodna.** Przedwczoraj wysłedzili i przyaresztowali rewizorowie policyi Ardel i Baisinger matkę dziecięcia, które znalezione podrzucone w dniu 29go z. m. na Zofijówce. Nazywa się ona Klementyna Rapalska, jest szwaczka, wolnego stanu, i przyznała się do czynu. Oddano ją do sądu krajowego.

* **Przemysłnik.** Żołnierz policyjny przytrzymał tej nocy o godz. 2 na ulicy Żółkiewskiej izraelitę Naftę Adlera, niosącego trzy pęcherze duże napelnione wódką, przemycaną z po za obręb miasta. Ponieważ padło podejrzenie na Adlera, że się od dłuższego czasu trudni przemysłnictwem wódki do miasta z uszczerbkiem dochodów miejskich, odstawiono go do Magistratu.

* **Znaczniejsze pożary.** W Dubszczu, w powiecie Brzeżańskim, dnia 2go bm. powstał pożar w domu gospodarza Fedka Smoczyły, i obrócił w perzynę całe domostwo i mienie tak tego gospodarza jak i sąsiadów jego Wasyla i Ilka Smoczyły, dalszych zaś sąsiadów domostwa w części tylko zniszczył. Szkoda wynosi 3000 zł. Ogień najprawdopodobniej był podłożony a sąd śledzi za sprawcą.

W nocy na 6go Maja spaliła się karczma drewniana w Wysoce, w Rzeszowskiem. W płomieniach zginęły 2 krowy. Podejrzone o podpalenie indywiduum zostało aresztowane. Szkoda nieubezpieczona wynosi ogółem 700 złr. — W tymże samym powiecie w Krackowej dnia 25go Maja pogorzał włóścianin Antoni Kwokla. I tu prawdopodobnie podłożyła ogień zbrodnicza ręka.

* **Mały zabójca.** W gminie Rdzawce, w powiecie Myślenickim dnia 1go bm. 14-letni Marcin Czyszczon podczas paszenia bydła pobił innego pastuszka 13-letniego Wawrzyńca Cuptę tak mocno, że tenże wskutek tego na trzeci dzień życia zakończył. Śledztwo sądowe jest w toku.

* **Wyrodna matka.** Julianna Jania, rodem z Poręby, licząca lat 32, dnia 12go Marca powiła w Trzemesznie, w Myślenickim, dziecko płci żeńskiej, które zastano nieżywym. Z dochożenia okazało się, że okrutna matka po urodzeniu sama udusiła to dziecko, z którego to powodu zarządono natychmiast jej uwięzienie.

* **Skrytobójstwo i samobójstwo.** Komendant posterunku żandarmskiego w Łapanowie doniósł dnia 4go bm. starostwu Bocheńskiemu, że dnia 25go Maja Franciszek Stach z Boczowa, w Bocheńskiem, w Szczyrzycu, w powiecie Limanowskim, otruty został przez Haskla Horna, dzierżawcę z Szyka w tymże powiecie, a to prawdopodobnie z powodu interesu pieniężnego, poczem otrutego przewieziono do Bojanycze, w powiecie Wielickim, gdzie Stach u szwagra swego, Piechowicza, życie zakończył. Haskel Horn opuścił miejsce, w którym zbrodnię popełnił, i dopiero dnia 2go bm. w nocy znalazł go w Tarnawie, w ogrodzie ojca jego Pawła Horna, powieszzonego na drzewie i już bez życia. Odnośne sądy zawiadomione zostały o tych wypadkach.

* **Piorun** podczas gwałtownej burzy i ulewnej deszczu o północy dnia 30go Maja, uderzył w chatę włóścianina Jędrzeja Tacyszyna w Butelce Niżnej, w Turczańskiem i zniszczył ją do szczętu. Nieubezpieczona szkoda, jaką Tacyszyn poniósł, wynosi 140 zł.

— **Prawnika** wyszedł Nr. 23. i zawiera: Profesora Dra Rudolfa Iheringa Walka o prawo. Przekład Antoniego Matakiewicza. — O przysiędze stanowczej z dodatkiem »o ile wiem i pamiętam«, przez Dra Augusta Balasitsa. — Przegląd tygodniowy. — Praktyka sądowa i administracyjna. — Wiadomości potoczne. (Gazeta sądowa warszawska; Konkursy; Bezwłasnowolni; Od Redakcyi).

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu utalentowany kompozytor muzyczny, uczeń Gounoda, Jerzy Bizet, w sile wieku, oraz książę Karol najmłodszy syn hrabiego Paryża; w Berlinie Jerzy Vincke-Hagen, wybitna niegdyś w parlamencie niemieckim osobistość ze stronnictwa konstytucyjnego.

— **Sraszliwa epidemia** podług telegramu z Melbourne w Australii, sroży się obecnie na wyspach Fidzi. Jest to zaraźliwa ospa. Dotychczas pochłonęła 50.000 ofiar.

— **Pogorzało miasto Morszańsk.** w gubernii Tambowskiej, położone na lewym brzegu rzeki Cisy, handlowe i bardzo zamożne. Szkoda ma być bardzo znaczną; spaliły się wielkie zapasy nasienia lnianego.

— **Gradowe burze** w ostatnich dniach wielkie zrządziły szkody w Tyrolu, Czechach i Saksonii. Zwiększyły klęskę uderzenia piorunów i wzniesione przez nie miejscami pożary oraz powodzie.

— **Portugalskie Pompeji w morzu.** Paryżki *Figaro* w sposób, nie wzbudzający w czytelniku zbyt dużego zaufania, opowiada, że pewien francuzki przedsiębiorca zamierza właśnie odkopywać stare pewne miasto fenicko-karta-

gińsko-rzymskie, które niegdyś zapaść się miało w morze. »Wprost miasta najlepszej na świecie soli — pisze ten dziennik — Setubalu, na lewym brzegu wspaniałego ujścia rzeki Sadao, położone jest wielkie miasto starożytności, bez porównania starsze niżli Herkulanum i Pompeji, było bowiem fenickim i kartagińskim zanim rzymskim zostało — miasto, które przed 15 wiekami znikło z powierzchni ziemi, i dopiero w tych czasach znów na jaw wydobytem zostanie. Nie pod lawą lub popiołem wulkanicznym pogrzebane zostało ono wraz z pomnikami swemi i skarbami; zalało je i zamuliło piaszczyną morze w V. stuleciu naszej rachuby czasu. W roku 1814 z powodu ustąpienia morza miasto zostało odsłonięte i znów odżyło. Jest to dzisiejsze Cetobriga, Ptolomeusza Cactobrix a Caetobrix Anonima z Rawenny — niegdyś przystań i plac broni owego holatera Sertoryusza, który jako zwolennik Mariusza wygnany został przez Sullę i następnie obwołany wodzem Luzytanów od roku 79 do 72 przed Chr. walcząc pod Cyrius z wojskami Sulli i Pompejusza. Ze starej Cetobrigi widnieją obecnie jedynie mury obwodowe w okręgu 4 kilometrów. Pomiędzy murami temi namul pokrywa nieznanymi pomnikami przeszłości, sięgające aż do czasów Diony. Drzewa, których nasiona zaniesione tu zostały przez ptaki, wyrastają tu i owdzie z piaszczystego caluna, pokrywającego nienaruszone od wieków budynki, spoczywające na twardych, marmurowych węglach. Raz tylko dotąd próbowano tam kopać w głąb, i to w sposób najprostsz, ale już ta próba dość dała dowodów, że piaszczysty ów calun ukrywa całą kopalnię starożytności wszelkiego rodzaju. Na przestrzeni około 100 metrów znaleziono ogromnej wartości monety. Lecz obszar ten ziemi należał dawniej do właściciela prywatnego, który nie umiał go wyzyskać. Obecnie jednak przeszedł na własność Francuza, niejakiego p. Blin, a tak jest nadzieja, że Cetobriga otręgie się wkrótce z przyniatającego ją piasku. P. Blin zakupił mianowicie w tem miejscu około 3.000 hektarów czyli 5.200 morgów gruntu, t. j. mniej więcej całe terytorjum przedwiekowego miasta. Ażeby w najgorszym nawet razie nie stracić na przedsiębiorstwie, zamierza p. Blin uprawić starannie zakupiony obszar ziemi.«

— **Stosunki hiszpańskie w pieśni.** Rozpowszechniła się obecnie w Hiszpanii piosenka, której pierwsze zwrotki brzmią w tłumaczeniu jak następuje:

Matka moja jest Karliską,
Alfonsistą jest mój ojciec
A mąż republikaninem —
Inez marzy o Cabrerze.

Bracia dwaj są federalni,
Inni dwaj zaś radykalni;
Sanczo, wuj, to Iberyjczyk,
Pablo zaś kantonalista.

Satyryczną tę piosenkę podróżny usłyszeć może obecnie w Hiszpanii na każdym niemal kroku, znajdzie ją odbitą na talerzu w restauracji, wydrukowaną na pudełkach z zapalkami i chustkach do nosa. Wymowniejsza ona w istocie niż niejedna wielka mowa programowa, wygłoszona w parlamencie o stosunkach hiszpańskich. Zresztą zwrotki przytoczone, jak już nadmieniliśmy, są tylko początkiem tej piosenki hiszpańskiej, następuje po nich jeszcze wiele strof w tym samym duchu. Wszak wiadomo, że naliczono już w Hiszpanii 26 stronnictw politycznych!

Notatki literacko-artystyczne.

† **Karol Libelt.** Telegram przyniósł nam dziś smutną wiadomość, która głębokim daniem przejmie wszystkich miłośników literatury i nauki. Karol Libelt umarł wczoraj w Brdowie w Poznańskiem. Nauka polska traci w nim jednego z najznakomitszych swych pracowników, którego głęboka erudycja, myśl jasna i bystra, wysoki dar krytycznego rozumu mogłyby być zaszczytem każdego piśmiennictwa i każdego kraju... Pod świeżem wrażeniem tej bolesnej straty, na pierwszy widok tego nowego grobu, który zamyka się nad zwłokami tak znakomitego męża, pełnego zarówno cnót obywatelskich jak zasług literackich — trudno nam zdobyć się na dokładniejszy rys żywota zmarłego. Poprzestać musimy na kilku dorywczych szczegółach. Karol Libelt urodził się d. 8. kwietnia r. 1807, leczyl więc już lat 68, do ostatniej jednak słabości, która wyrwał go miała z pośród żyjących, zachował dzielność umysłu i pracował na polu naukowym. Studya odbywał w uniwersytecie berlińskim; w r. 1831 służył w szeregach artylerji i ozdobiony został krzyżem *Virtuti militari*. Powróciwszy do Poznania oddał się z gorliwością i zapałem literaturze i nauce. Ow świetny rozkwit literacki, jakim szczyścić się mogło W. X. Poznańskie w latach 1840—1845, był w najprzeważniejszej części zasługą Libelta. Wydawał dwa wyborne pisma *Rok* i *Dziennik Domowy*, a

oprócz tego pracował nad dziełami, które mu zjednały sławę w świecie naukowym, a w kartach historii literatury zapewniły miejsce zaszczytne na zawsze. Jego *Filozofia i Krytyka*, jego *Dziewica Orleańska*, jego *Estetyka*, należą do najcenniejszych prac, na jakie się zdobyła w ostatnich kilkudziesięciu latach myśl polska. W pięciu tomach jego *Pism pomniejszych* znajdują się prawdziwe brylanciki głębokiej wiedzy i myśli. Libelt dał także rozgłosu na polu prac politycznych — i w dziejach parlamentarnych zdobył sobie piękne imię jako reprezentant gorliwy i wymowny swojej prowincji — w ostatnich wszakże latach usunął się zupełnie od spraw politycznych i szukał odpoczynku w spokojnem zaciszu życia wiejskiego. Przed kilku laty bawił dni kilka jako gość w mieście naszym, przyjmowany serdecznymi owacyami.

† **Paulina Wilkońska**. Równocześnie z wiadomością o śmierci Karola Libelta, dochodzi nas wiadomość o zgonie znanej powieściopisarki Pauliny Wilkońskiej. Urodzona Łańcutka, wyszła za mąż za jednego z lepszych polskich humorystów, Augusta Wilkońskiego, autora *Ramotek*, którego humorystyczna firma: *Au. Wi. chirurg filozofii* nadzwyczaj swego czasu była głośną. Paulina Wilkońska pisała bardzo wiele, może... za wiele. Mnóstwo powieści i powiastek jak z rogu obfitości sypało się z pod jej bardzo płodnego pióra. Był to talent mierny, wcale nie świetny, ale skromnością swą sympatyczny, a w pierwszych swych utworach nawet wdzięczny. Poczciwy kierunek pióra, szlachetna tendencja, z której przegądało piękne serce niewieście, rutyna zgrabna i styl łatwy, który jednak później przeszedł w manierę, wynagradzały w tej autorce brak wyższego talentu i imaginacji.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Zgromadzenie ogólne

Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Kraków, 7. Czerwca.

(St.) Dziś z rana zgromadziło się w sali reutowej 376 członków Towarzystwa, a prócz tego zastąpionych było 151 członków przez pełnomocnictwa do głosowania. Publiczność zappełniła galerye.

Przewodniczący JE. hr. Alfred Potocki, prezes rady nadzorczej, zagajając o godz. 10^{1/2} posiedzenie, konstatuje na wstępie swego przemówienia znaczny rozwój towarzystwa, zapowiada dyskusję nad reorganizacją tej instytucji i wzywa zebranych, aby spokojnem i przedmiotowem traktowaniem spraw do spiesznego i pożytecznego toku obrad się przyczynili.

Następnie zaprasza przewodniczący na assessorów pp. Hoppena, Józefa Baderiego i Edwarda Weissmana — na sekretarzy zaś pp. Lipomana i Władysława Krańskiego. Przedstawia zgromadzeniu delegata c. k. Namiestnictwa p. Bobowskiego, jako komisarza rządowego, proponuje przewodniczący dla uproszczenia obrad następujący regulamin: 1) W tym samym przedmiocie więcej jak dwa razy głosu zabierać nie wolno, 2) czytane mowy nie są dozwolone, 3) jeżeli po zamknięciu dyskusji jest zapisanych więcej mowców, należy wybrać jeneralnych mowców. Regulamin ten zgromadzenie przyjmuje.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania, który zgromadzenie z małą poprawką przyjmuje, przystąpiono do porządku dziennego.

Pierwszym przedmiotem jest sprawozdanie Rady nadzorczej z czynności w roku czternastym istnienia towarzystwa dokonanych. Sprawozdawca p. Starowiejski.

Ze sprawozdania okazuje się, iż z zamknięciem tegorocznych rachunków wynosi dochód funduszu rezerwowego, w dziale ogólnym 57.000 złr., cały zaś fundusz rezerwowym w tym dziale kwotę 921.000 złr. Za rok bieżący wypada dla ubezpieczonych od ognia zwrot 70% od wpłaconych zaliczek, w dziale gradowym wypada dla ubezpieczonych zwrot 200% od wpłaconych zaliczek; fundusz rezerwowi zyskał w tym dziale 59.000 złr., cała zaś suma tego funduszu wynosi 143.000 złr. W dziale życiowym okazuje się z zamknięcia rachunków za lat 5 zysk dla kapitału pośmiertnego 180%, dla kapitału na dożycie 80% od wpłaconych zaliczek. Fundusz rezerwowi w tym dziale wynosi 14.500 złr.

Po przyjęciu tego sprawozdania do wiadomości następuje sprawozdanie dyrekcji z czynności w dziale ubezpieczeń od ognia, gradu i na życie, tudzież sprawozdanie komisji rachunkowej we wszystkich tych trzech działach. Odnosnie do pierwszego działu komisja rachunkowa wnosi: 1) Ogólne zgromadzenie upoważnia Radę nadzorczą (w myśl §. 85 statutu) do udzielenia dyrekcji

absolutoryum, 2) z przewyżki dochodów w kwocie 100.271 złr. 41 ct. mają być wypłacone członkom towarzystwa zwroty w wysokości 70% — co wynosi kwotę 96.744 złr. 85 ct., pozostałą resztę 3526 złr 56 ct. przekazuje się do funduszu rezerwowego.

Zanim przystąpiono do głosowania nad temi wnioskami, prosi p. Füller o wyjaśnienie z powodu pogłosek o stratach towarzystwa wynikłych ze stosunku z rosyjskiem towarzystwem *Jakor*.

Sprawozdawca komisji rachunkowej p. Jasiński odpowiada, iż z zestawienia cyfr za czas trzyletniego trwania stosunku z towarzystwem *Jakor* okazuje się strata w ogólnej kwocie 720 złr.

Odpowiedzią tą nie zadowala się p. Hubicki równie jak p. Krukowiecki, który to ostatni będąc członkiem komisji rachunkowej mniema, iż komisja ta winna w tym przedmiocie jaśniejsze i szczegółowe sprawozdania przedłożyć zgromadzeniu i domaga się zupełnego zerwania stosunku z towarzystwem *Jakor*, albowiem według jego wiadomości towarzystwo poniosło w zeszłym roku stratę około 26.000 złr. zaś w roku bieżącym w kwocie 31.500 złr.

Ządanie to popiera p. Füller, który motywuje je tem, iż towarzystwo to ma przy swojej filii w Wiedniu takich urzędników jak p. Kalita, który we Lwowie dopuścił się znacznych defraudacji. Nadto wnosi mowca, aby wybrać komisję któraby przejrzała rachunki i operata skrutacyjne. (Poruszenie).

Z powodu tych przemówień wszczęła się nader burzliwa dyskusja, w której zabierali głos pp. Gross, Męciński i Zyblikiewicz, który to ostatni starał się rozprawę wprowadzić na właściwe tory, utrzymując iż sprawa ta nie należy do kwestyi udzielenia dyrekcji absolutoryum skoro rachunki są w porządku. Oponenti mogą nie mieć zaufania do dyrekcji i wolno im w tej mierze stawiać odrębne wnioski, jakie im się podoba, lecz absolutoryum musi być dyrekcji udzielonem, skoro komisja rachunkowa sprawdziła i takowe w porządku znalazła.

Zabiera następnie po raz wtóry głos p. Krukowiecki i odpirając wywody poprzednich mowców, utrzymuje, iż wywody rachunkowe rady nadzorczej, jakoby stan towarzystwa był zbyt świetnym wcale go nie przekonują, bo cyfry dadzą się układać, jak się komu podoba.

Tu powstaje ogromna wrzawa trwająca przez 10 minut i hałas nie do opisania. Jedni wołają: *Odwolac! Drudzy: Odebrać głos! Inni znów: Niech kończy!*

Członkowie rady nadzorczej wychodzą ze sali.

Gdy się zgromadzenie wreszcie uciżyło, napomina przewodniczący mowcę, aby w doborze wyrazów był ostrożniejszym, poczem tenże kończy swoje przemówienie zapewnieniem, iż nie chciał nikogo obrazić, sądził tylko, iż z towarzystwem *Jakor*, w danych warunkach nie można zostawać w stosunkach.

Przemawia jeszcze p. Męciński, p. Wodzicki i sprawozdawca komisji, wyjaśniając naturę kontrasekuracji i wykazując jej potrzebę w każdym dobrze zorganizowanym towarzystwie ubezpieczeń, poczem zgromadzenie wnioski komisji znaczną większością przyjmuje.

Po odbytem głosowaniu wchodzi do sali rada nadzorcza i składa przez usta p. Bauma deklarację tej treści, że jeśli zgromadzenie nie wyrazi swego oburzenia z powodu inwektyw p. Krukowieckiego, członkowie rady nadzorczej będą zmuszeni złożyć swe mandaty.

P. Krukowiecki oświadcza ponownie, iż nie zamierzał robić ani radzie nadzorczej, ani komisji, której jest członkiem, żadnego obraźliwego zarzutu.

W obec tego oświadczenia, jak również w obec tego, iż zgromadzenie uchwaliło już absolutoryum dla dyrekcji mniema p. Zyblikiewicz, iż powinno to być dostateczną dla niej satysfakcją.

W dziale ubezpieczeń od gradu uchwała zgromadzenie również absolutoryum dla dyrekcji i przyjmuje następujący wniosek: Zgromadzenie przyjmuje powziętą stosownie do statutu uchwałę rady nadzorczej, ażeby z nadwyżki dochodów w roku 1874 w dziale gradowym wynoszącej 65.960 zł. 54 ct. przekazać 50% na fundusz rezerwowi, t. j. kwotę 32.890 zł. 27 ct. — z drugiej zaś połowy tej nadwyżki wraz z pozostałością z r. 1873 w kwocie 20.867 zł. 96 ct. (łącznie kwotę 53.818 zł.) przyznać członkom towarzystwa zwroty w wysokości 200% od wpłaconych zaliczek. Reszta pozostałości przekazuje się funduszowi rezerwowemu.

Wreszcie udzielają członkowie działu ubezpieczeń na życie absolutoryum dyrekcji co do złożonych przez nią za pięć lat rachunków i przyjmują następujący wniosek: zgromadzenie (według postanowień statutu, rozumieją się tu tylko członkowie tego działu ubezpieczeń) przyzwala, aby z zysku w dziale ubezpieczeń kapitałów pośmiert-

nych przyznano ubezpieczonym w pierwszym roku istnienia tego działu 180% dywidendę, zaś członkom ubezpieczonym w pierwszym roku w dziale ubezpieczeń kapitałów na 80% dywidendę. Resztującą kwotę przenosi się na konto zysków lub strat tego działu ubezpieczeń.

Posiedzenie ranne dokończono wybo-rem 6 członków rady nadzorczej i zastępcy dyrektora. Rezultat wyborów ogłoszono przy końcu ostatniego posiedzenia, więc go na właściwem miejscu podamy.

(Dokończenie nastąpi.)

— **Sprawozdanie tygodniowe** lwowskiej izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów zrealizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 27. Maja do 3. Czerwca 1875.

Zboża. Pszenica czelna biała za 170 fnt. złr. 7.— do 7-25, żółta i czerwona złr. — do —, średnia bez popytu złr. —. Żyto przednie za 160 fnt. złr. 5-25 do 5-50, średnie złr. 4-50 do 5. Jęczmień dla browarów za 140 fnt. złr. — do —, średnie złr. — do —. Owies za 100 fnt. złr. 3-25 do 3-50. Hreczka za 140 fnt. złr. — do —. Kukurudza za 170 fnt. złr. — do —. Proso za 180 fnt. złr. — do —. Zboża strączkowe. Groch kuchenny za 180 fnt. złr. 6.— do 8-50, opasowy 180 funtów — do —. Soczewica za 180 fnt. złr. — do —. Fasola biała za 180 fnt. złr. 9 do 9-25, pstra za 180 fnt. złr. — do —. Bób za 180 fnt. złr. — do —. Nasiona. Konieczyna przednia za 180 fnt. złr. — do —, średnia za 180 fnt. — do —, poślednia za 180 funtów złr. — do —. Anyż rosyjski — do —. Anyż płaski 100 fnt. zł. — do —. Kminek 100 funtów złr. —, Nasiona olejne. Rzepak zimowy na Sierpień Września za 150 fnt. złr. 9-50 do 9-75. Rzepak letni na Październik za 150 fnt. złr. 8.— do —. Lnianka na Listopad za 150 funtów złr. 7-75 do 8.—. Nasionie lnia- ne za 150 fnt. złr. — do —. Nasionie konopne za 120 fnt. złr. — do —. Chmiel za 100 fnt. złr. — do —. Konopie za 100 do —. Wełna za 100 fnt. złr. — do —. Po- taż za 100 fnt. zł. — do —. Miód za 100 fnt. złr. — do —. Okowita 80 Tralles, 41 miar gotowa zł. 12-40 do —. Spirytus 80 Tralles, 41 Mass na Czerwiec - Wrzesień złr. — do —.

— **Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego** galic. dziękując Szanownym gospodarzom wiejskim, którzy nadsyłają karty korespondencyjne z doniesieniami o stanie zasiewów, uprasza, ażeby Szanowni panowie korespondenci byli łaskawi przy następnych doniesieniach ściśle trzymać się oznaczonych terminów i wysyłać karty przed temi terminami ile możliwości tak, żeby dochodziły nas 1. i 15. każdego miesiąca.

Oświęcim d. 8. Czerwca. Spęd wołów 1868. Cena 27 do 28 złr. — ct. za centnar mięsa. Paręset pozostaje nie sprzedanych. Kupców czeskich przybyło mniej jak zwykle. Kilkadziesiąt sztuk wołów kolorowych zapłacono po 30 złr. od centnara.

Agencja Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu.

— Dochód kolei Karola Ludwika.

rok	1875	1874
Dochody od 28. Maja	złr. ct.	złr. ct.
do 2. Czerwca	275.101 14	311.029 01
Dochody od 1 Sty-		
cznia do 27 Maja	3,874.388 05	5,022.664 80
R a z e m	4,149.489 19	5,333.693 81

OSTATNIA POCZTA.

Węgierski minister - prezydent baron *W e n c k h e i m* tudzież ministrowie *w e g i e r s c y* *T i s z a*, *S z e l l*, *S i m o n y*, *S z e n d e* i *P e c h y* mieli d. 10. b. m. przybyć do Wiednia.

Do Ischl przybył d. 5. b. m. J. król. *W y s. K a r o l T e o d o r* wraz z swą małżonką na odwiedzinę Najjśn. Pana i Najjśn. Pani.

Minister *b r. L a s s e r* przybył d. 8. b. m. do *M a r i e n b a d u*; oczekują tam także przybycia ministra rolnictwa *h r. M a n u s f e l d a*.

Wiedeńska Izba giełdowa uchwaliła d. 9. b. m., iż kupon od lombardów nie będzie odcięty aż do dalszego postanowienia; zastrzeżenie to zrobiono dla tego, ponieważ istnieje uchwała z r. 1873, według której należy odciać kupony, które postanowiono nie wypłacić, i o tem postanowieniu zawiadomiono Izbę giełdową. W danym wypadku ze względu na przyjęty zwyczaj, zrobiony będzie za granicą wyjątek.

Pruska Izba deputowanych uchwaliła 8. b. m. ordynację prowincjonalną 213 głosami przeciw 148.

Zgromadzenie narodowe przyjęło znaczną większością artykuł 2. projektu ustawy o wyższem wychowaniu, pomimo opozycji lewicy i odrzuciło jej poprawki. Według *Constitutionnela* *N u b a r* pasza mianowany został ministrem spraw zagranicznych w Egipcie.

Uniwersytet w Neapolu zostanie 10. b. m. napowrót otwarty. Komisya, której poruczono projekt regulacji Tybru, przyjęła takowy bez zmian istotnych.

Król hiszpański udzielił austriackiemu następcy tronu arcyksięciu *R u d o l f o w i* wielką wstęgę orderu *K a r o l a I I I*.

Z *B r u x e l l i* donoszą 8. b. m.: Na posiedzeniu Izby deput. wniósł minister sprawiedliwości zapowiadany projekt ustawy o karygodności propozycji do popełnienia pewnych zbrodni.

Izba włoska prowadziła 8. b. m. dalsze rozprawy nad ustawą o bezpieczeństwie publicznem. *M i n g h e t t i* oświadczył, że ustawa ta nie ma żadnej politycznej dążności; proponowane środki nadzwyczajne będą zastosowywane nietylko w Sycylii, lecz wszędzie, gdzie porządek będzie zagrożony.

O s t s e e *Z t g.* donosi, że rząd rosyjski rozpoczął układy z internowanymi od lat 13 w *P e r m i e* b. arcybiskupem warszawskim *k s. F e l i Ń s k i m*, aby go skłonić do zrezygnowania z godności arcybiskupiej. Rząd przyrzeka mu za to wypłacić do końca życia pensję arcybiskupią i pozwolić na wyjazd za granicę. Arcybiskup prosił, aby mu pozwolono odnieść się w tej mierze do papieża.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ.

Londyn, 10. Czerwca. W Izbie niższej parlamentu odbyło się drugie czytanie billu w sprawie rozszerzenia systemu przymusowej oświaty. Rząd opiera się bilłowi. Ustanowienie rad szkolnych w całym państwie, osobiście na prowincyi odrzucono 255 głosami przeciw 164.

Przybył tu sultan Zanzibaru

Paryż, 10. Czerwca. Poseł hiszpański zaprzecza pogłoskom rozsiewanym o najnowszych zajściach w Hiszpanii, i oświadcza, że cały półwysep z wyjątkiem okolic zajętych przez *K a r l i s t ó w*, jest spokojnym.

Wersal, 10. Czerwca. Minister oświaty zapowiada w Izbie, że przy trzecich obradach nad ustawą szkolną żądać będzie zmiany w drugim artykule. Minister nie chce pozostawić gminom, departamentom i dyecezyjom prawa zakładania szkół wyższych.

Belgrad, 10. Czerwca. Książę *M i l a n* powrócił pozawczoraj wieczór do stolicy, której ludność powitała go serdecznie.

Odpowiedz. redaktor: **Władysław Łoziński.**

W teatrze hr. Skałbka

We Czwartek dnia 10. Czerwca 1875.

Drugie Wielkie elektryczno-fizykalno-fantasmagoryczne przedstawienie

ABRAKADABRA

ANTONI SIEDLECKI

Znany zaszczytnie jako pierwszy polski *M a g i k*, po powrocie z zagranicy, gdzie zyskał sobie ogólne uznanie tak dziennikarstwa jak i Publiczności, będzie miał zaszczyt dać dzisiaj we Lwowie przedstawienie z programem zupełnie nowym jeszcze przez żadnego magika nie przedstawianych sztuk, a najwięcej własnego wynalazku.

Pomiędzy 1. a 2. oddziału 10 minut pauzy.

PROGRAM:

O d z i a ł I.

1. Prezent damy.
 2. Szpada egipska i jej własności.
 3. Zręczność magika i siła szatańska.
 4. Wskreszenie po śmierci.
 5. Deszcz srebrny.
- O d z i a ł II.
6. Gwiazda sześciana i karty magnetyczne.
 7. Restauracja p. Żmudzińskiego, czyli nelsony dyabelskie.
 8. Moc dyabelska, czyli kaseta wyroczni.
 9. Karty bezikowe (własnego wynalazku).
 10. Siedlecki w powietrzu.

N a z a k o ń c z e n i e :

STRZAŁ NIEŚMIERTELNY.

Początek o godzinie ósmej.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 9. Czerwca.
Hotel Zorza.
Pp. I. Kopyński, z Roznoszyńca. — K. Lewakowski, z Jass.
Hotel Europejski
Pp. J. Czajkowski, z Sarnik. — T. Chrzyszcz, z Solotwiny. — A. Rodecki, z Krakowa.
Hotel Angielski:
Pp. L. Heyne, z Zloczowa. — A. Gostyński, z Podkamenia. — K. Kempicki, z Królestwa. — H. Trzeciak, z Dąbrowki.
Odjechali ze Lwowa.
dnia 9. Czerwca.
Pp. Z. hr. Dembiński, do Nienadowiec. — L. Major, do Skolego. — W. Raczynski, do Plitenic. — M. Skrzyszowski, do Królestwa. — L. Zawistowski, do Krakowa. — A. Zurakowski, do Horbacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 10. Czerwca 1875.
(o godzinie 7. z rana.)
Barometr 736.52mm. Psychrometr suchy + 15.00°C
Psychrometr wilgotny + 13.50°C. Prężność pary 10.60 mm. Wilgoć 84% — Zachmurzenie 1. Wiatr W2
Ozon 6. Opad w mm. z ostatnich 24. godz.
Temperatura powietrza + 12.0Rm.

Wykaz wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim w dniu 9. Czerwca 1875 pięciu liczb:

73, 65, 57, 32, 63.

Następne ciągnięcia przypadają w dniach 23. Czerwca i 7. Lipca 1875.
Z c. k. urzędu loteryjnego.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: rano o godzinie 5. minut 57 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10 minut 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz 9 min. 45 (pociąg czysto osobowy).
Z Czerniowiec: rano o godz. 4. min. — (pociąg mieszany); po południu o godz. 3. min. 5 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 10. min. 13 (pociąg pospieszny);
Z Stanisławowa (przez Stryj): wieczorem o godz 7. min. 22. (pociąg mieszany);
Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze) po południu o godz. 3. min. 28 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 3. min. 40 (pociąg mieszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: rano o godzinie 5. min. 5 (pociąg czysto osobowy); po południu o godz. 5. min. 5 (pociąg mieszany); w nocy o godz 11. min. 28 (pociąg pospieszny);
Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 27 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. — (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. — (pociąg mieszany);
Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); po południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 48 (pociąg mieszany);
Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz. 7. min. 22 (pociąg mieszany);
Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 32 (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem Lwów, dnia 9. Czerwca 1875

Table with multiple columns listing prices for various goods like flour, oil, and other commodities. Includes sub-sections for 'Akce za sztukę', 'Listy zast. za 100 zł.', 'Obligacje', 'Akrye', and 'Kurs giełdy wiedeńskiej'.

Table listing exchange rates and prices for various currencies and goods. Includes sub-sections for 'Listy zast. losowane', 'Obligacje indemn.', 'Akrye', and 'Kurs wloia'.

Table listing exchange rates and prices for various currencies and goods. Includes sub-sections for 'Listy zast. losowane', 'Oblig. z prawem pierwszeństwa', and 'Losy'.

Table listing exchange rates and prices for various currencies and goods. Includes sub-sections for 'Wekale (Na 3 miesiacy)', 'Kurs wloia', and 'Telegrafowany kurs wiedeński'.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2034 1-3) Edykt.
L. 1651. C. k. Sąd powiatowy w Krośnie ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 250 zł. w a. z pn. przez Jana Stysia — Jakubowi Drozdowiczowi dłużnej, odbędzie się w tym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej w Jedliczu pod Nr. k. 39. położonej, ciała tabularnego niemającej, będącej własnością Jana Stysia, w trzech terminach a to: dnia 5. Lipca, 9. Sierpnia i 13. Września 1875 zawsze o godzinie 10tej rano.
Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej niej, w trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.
Wadyum wynosi 27 zł w a.
Nabywca złożył na połowę ceny kupna zaraz po licytacji, zaś drugą połowę po jej prawomocnym zatwierdzeniu.
Resztę warunków licytacji i protokół zastawnego opisanie realności na sprzedaż wystawionej, można przegladnąć w registraturze sądu tego.
C. k. Sąd powiatowy.
Krosno dnia 5. Maja 1875.
(2001 1-3) Edykt.
L. 9697. C. k. Sąd krajowy podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 5. Lipca i 9. Sierpnia 1875 każdą razą o godzinie 10tej rano w sali komisyjnej gmachu sądowego na I. piętrze, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności L. 10. Gm. VI. na Kazimierzu w Krakowie położonej, Stanisława i Brygidy Kozakiewiczów własnej, pod następującymi warunkami:
1. Za cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 290 zł. i na postanowionych dwóch terminach realność rzeczona tylko za cenę szacunkową 290 zł. lub wyżej takowej sprzedaną będzie.
2. Chęć kupna mający złożyć przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji sądowej jako wadyum kwotę 29 zł. w gotówce, lub w obligacjach długu państwa albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego wraz z kuponami według kursu w ostatnim numerze w urzędowej Gazecie Lwowskiej notowanego, albo wreszcie w książeczkach Krakowskiej kasy oszczędności.
Złożone wadyum nabywcy zatrzymane zaś innym licytantom zwrócone będzie.
3. Nabywca winien 1/3 część ceny kupna licząc w nią wadyum — jeżeli takowe w gotówce złożone będzie, w gotówce w przeciagu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacji zatwierdzającej złożyć, resztując zaś 2/3 części w 30tu dniach po prawomocności uchwały, porządek zaspokojenia wierzyteli stanowiącej stosownie do takowej zapłacić.
Wadyum w obligacjach złożone zwrócone będzie nabywcy po złożeniu 1/3 ceny kupna na proste podanie.
Dopóki wypłacenie tych 2/3 części nie nastąpi ma nabywca od takowych procent po 5% w półrocznych ratach z dołu od dnia

oddania mu realności rzeczonej w fizyczne posiadanie liczyć się mający do depozytu Sądowego składać.
Akt oszacowania i dalsze warunki w registraturze Sądowej przejrzanemi być mogą.
Kraków 21. Maja 1875.
(2025 1-3) Edykt.
L. 3417. C. k. Sąd obwodowy Rzeszowski podaje niniejszem do wiadomości, iż tut. sądową uchwałą z 12. Lipca 1872. L. 5396. otwarty konkurs do majątku Józefa Kellermanna z Trynczy na dniu dzisiejszym zniesiony został.
Rzeszów dnia 20. Maja 1875.
(1994 1-3) Edykt.
L. 28534 C. k. Sąd krajowy jako handlowy uwiadamia pp. Antoniego Manek i Albing Manek, byłych rzeźników, z miejsca pobytu i życia niewiadomych, że Ch. F. Kammerer przeciw nim dnia 25. Maja 1875 do l. 28534 podanie o wydanie nakazu zapłaty na sumę 150 zł. w a. z pn. wniosł, w skutek którego podania równocześnie nakazy zapłaty wydane zostały. Gdy pozwani z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, postanawia im sąd na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adw. dra. Jekesla kuratorem, z substytucją p. adw. dra. Schaffa, kuratorowi p. adw. dr. Jekeslowi nakazy zapłaty się wręcza, i o tem się powyższych niniejszym edyktem zawiadamia.
Lwów dnia 28. Maja 1875.
(1995 1-3) Edykt.
L. 28702. C. k. Sąd krajowy jako handlowy uwiadamia p. Eugeniusza Mironowicza dra. med. z miejsca pobytu niewiadomego, że p. Nathan Reitzes przeciw niemu 27. Maja 1875. do l. 28702, podanie o wydanie nakazu zapłaty wniosł, w skutek którego równocześnie nakaz zapłaty wydany został.
Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Eugeniusza Mironowicza nie jest wiadome, postanawia temuż sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adw. dra. Jekesla kuratorem z substytucją p. adw. dra. Schaffa, kuratorowi nakaz zapłaty wręcza, i o tem się powyższym niniejszym edyktem uwiadamia.
Lwów dnia 28. Maja 1875.
(2039 1-3) Obwieszczenie.
L. 2788. Przy Sądzie obwodowym w Rzeszowie opróżniona została posada kancelisty z roczną płacą 600 zł. i dodatkiem aktywalnym 120 zł.
Ubiegający się o tę lub o inną opróżnić się mogącą posadę kancelisty mają swe podanie według rozporządzenia Ministerstwa dla obrony krajowej z 12. Lipca 1872. L. 98. Dz. p. p. ułożone, w przeciagu czterech tygodni, licząc od 10. Czerwca 1875 do Prezydium Sądu obwodowego w Rzeszowie wnieść.
Prezydium c. k. Sądu wyższego.
Kraków 1. Czerwca 1875.
(1999 1-3) Edykt.
L. 8972 C. k. Sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Teodora Karola Pollaka, M. J. Handla i Rywe Lindenbergerową, że przeciw tymże Majer Apfelbaum wniosł podanie de praes. 15. Kwietnia 1875. L. 8972 o doręczenie im uchwały z dnia 22. Marca

1875. L. 3922, wyznaczającej termin do wykazania pierwszeństwa i płynności wierzytelności do ceny kupna uzyskanej ze sprzedaży ruchomości Abrahama Stuba w sprawie egzekucyjnej Majera Apfelbauma o 500 zł z pn. Gdy miejsce pobytu Teodora Karola Pollaka, M. J. Handla i Rywe Lindenberger, nie jest wiadome przeto c. k. Sąd w celu doręczenia im powyższej uchwały i ich zastępowania na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. dra. Wikosza z substytucją adw. dra. Stycznia kuratorem nieobecnych ustanowił.
Kraków dnia 30. Kwietnia 1875.
(2057 1-3) Aufgebot.
L. 18346. Es wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, daß
1. der Bäckermeister Josef Teichmann, wohnhaft zu Lemberg in Galizien, Sohn der in Lemberg verstorbenen Bäckermeister Salomon und Chane geb. Roman, Teichmann'schen Eheleute,
2. und die Jette Bremmel, wohnhaft zu Krotoschin, Tochter des in Krotoschin verstorbenen Privatlehrers Josef Abraham Bremmel und dessen eheliche lebender Ehefrau Dorchon geb. Seckel die Ehe mit einander eingehen wollen.
Dem unterzeichneten Standesbeamten ist ein Hinderniß dieser Ehe nicht bekannt. Er waige, auf Ehehindernisse sich stütende Einsprüche sind bei dem unterzeichneten Standesbeamten anzubringen.
Die Bekanntmachung des Aufgebots hat in den Gemeinden Lemberg und Krotoschin zu geschehen.
Krotoschin, am 3. Juni 1875.
Der Standesbeamte. Rhode.
(2016 1-3) Fundmachung.
L. 1218. Vom k. k. Bezirksgerichte wird hiemit fundgemacht, es werde zur Vereinerung der dem Itzik Altenhaus gebührenden Forderung per 160 fl. öst. W. sammt Nebengebühr die erefutive Feilbietung der dem Wasyl Kopolcow gehörigen, auf 300 fl. öst. W. geschätzten nicht intabulirten Grundstücke C. Nr. 25/84 zu Markowka bewilligt, und h. g. am 21. Juni, 21. Juli und am 30. August 1875 ebeñmal in den vormittägigen Amtsstunden gemäß den in der Aftenerkliegenden Vicitations-Bedingnisse deren Einsicht oder Abschriftenahme jugleich gestattet wird, vorgenommen werden wird.
Peczenizyn, am 31. März 1875.
(1922 1-3) Obwieszczenie.
Nr. 1137. C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do wiadomości, że w celu zaspokojenia przez Izraela Manheimera od Marcina Piątka wywalczonej sumy 1016 zł. i p. zostanie realność pod l. k. 95 w Tuchowie, ciało tabularne stanowiąca, Marcina Piątka własna, w trzech terminach a to dnia 1. Lipca 1875, dn a 5. Sierpnia 1875. i dnia 2. Września 1875. każda razą o godz. 10. rano na miejscu w Tuchowie, przy trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej najwięcej dającym za

gotowe pieniądze sprzedaną, pod następującymi warunkami:
1. Cenę wywołania stanowi suma 1780 zł. w a. na jaką też realność sądownie oszacowano.
2. Wadyum wynosi kwotę 180 zł. w a., która najwięcej dającemu w cenę kupna sprzedaży wrachowane, innym zaś licytantom zaraz oddane zostanie.
3. Inne warunki licytacyjne, dalej ekstrakt hipoteczny w c. k. Sądzie, należytość zaś rządową w c. k. kasie głównej w Tarnowie przejrzeć można.
Tuchów dnia 2. Kwietnia 1875.
(1955 1-3) Edykt.
L. 27739. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania pp. Michała i Wiktorii Begińskich wspólnie z Ascherem Bendel, wniesionego w skutek uchwały prześwietnego c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 16. Lutego 1875. do l. 131, część gruntu do realności pod l. 46 2/4 należącego, która Ascherowi Bendel tytułem nabytych kontraktem z dn. 21. Lipca 1874. od Feliksa Tobischa 2/3 części realności Nr. 46 2/4 z podziału przypadło powierzchni 452 kw. wraz z domkiem z kompleksu realności pod l. 46 2/4 we Lwowie wydzieloną z niej nowe ciało tabularne pod Nr. 46 2/4 utworzone zostało, a ciężary, mianowicie Dom. 4 pag. 193 n. 3 i pag. 199 n. 4 on. do stanu biernego tego ciała tabularnego nowego jako na wspólną hipotekę przeniesione.
Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Ferdynanda Kramera i Bazylego i Annę Romanów, których powyżej poszczególnione ciężary dotyczą, do rąk równocześnie w osobie adwok. Dr. Szwedzickiego z zastępstwem adw. Dr. Weissa ustanowionego kuratora.
Wzywamy niniejszym edyktem Ferdynanda Kramera, Bazylego i Annę małżonków Romanów, aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora, lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypiszą.
C. k. Sąd krajowy.
Lwów dnia 13. Marca 1875.
(2050 1-3) Edykt.
L. 11183. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski ogłasza, że przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Franciszkowi i Barbarze Biłińskim wniosł do Sądu tutejszego tutejszego Abraham Diamand w dniu 31. Maja 1874. pozew o wyznaczenie ze stanu biernego folwarku „Okop” sumy 2000 złp. w skutek czego wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 9. Lipca 1875. o godzinie 10. zrana, ustanawiając zarazem dla tychże pozwanym kuratorem adw. Dr. Reinera z zastępstwem adw. Dr. Ringelheima, do których zgłosić się lub też innego zastępcę obrać sobie mogą.
Tarnów 18. Czerwca 1874.

(2036) Obwieszczenie.

L. 24935. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż na dniu 8. Maja 1875 firma: „T. Latnik & K. Gawlikowski“ do prowadzenia handlu korzennego we Lwowie do rejestru handlowego firm spółkowych z tem wpisana została. że właściciele tej firmy p. Teodor Latnik i Konstanty Gawlikowski zawarli jawną spółkę handlową, która z dniem 1. Listopada 1874 się rozpoczęła, dalej że do zastępowania spółki i zobowiązowania takowej łączny własnoręczny podpis obydwóch wspólników jest niezbędnie potrzebny.

Lwów dnia 14. Maja 1875.

(2042 1—3) Edykt.

Nr. 3388. C. k. Sąd powiatowy w Kutach zawiadamia, że realność w Starych Kutach powiat Kossów pod l. kons. 263 położona, ciałem tabularne nie tworząca, na rzecz Heni Tillinger do ściągnięcia sumy 89 zł. w drodze licytacji w tutejszemu sądownym budynku w trzech terminach, dnia 25. Czerwca 1875, 15. Lipca 1875 i 20. Sierpnia 1875 każdego razu o 9 godzinie rano, sprzedaną zostanie.

Protokół opisaną i oszacowaną tę realność i warunki licytacyjne można w tutejszemu sądownym rejestracie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, 19. Maja 1875.

(2048 1—3) Edykt.

L. 1617. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie powiadamia, że na prośbę Zakładu kredytowego galicyjskiego włościańskiego

dozwolona została przymusowa sprzedaż gruntu rustykalnego egzekuta Jana Autoszczyszynego w Taurowie pod Nr. rep. 3 Nr. C. 171 podanej objętości 38 morgów 1 sążni, tudzież chaty, stodoły, stajni, szopy przy obejściu, na zaspokojenie resztującej pożyczki Zakładu kredytowego galicyjskiego włościańskiego, w kwocie 196 zł. w. a. z odsetkami po 120% od 1. Czerwca 1870. tudzież dalszemi odsetkami 30% zwłoki i kosztami egzekucyjnymi w kwocie 5 zł. 52 ct. w. a. i kosztów tego podania w kwocie 7 zł. 93 ct. w. a. w drodze licytacji w terminach 15. Czerwca, 15. Lipca i 12. Sierpnia 1875. każdą razą o godzinie 9. przed południem w tutejszym c. k. Sądzie, rozpisuje się licytacja ta przez edykta urzędowej Gazety Lwowskiej i uwiadania o tem interesentów.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 15. Maja 1875.

(2056 1—3) Edykt.

L. 1769. W c. k. Sądzie powiatowym w Sokołowie odbędzie się na dniu 5. Lipca, 3. Sierpnia i 3. Września 1875. o godzinie 10. rano egzekucyjna sprzedaż realności Kazimierza Kusego pod l. 73 w Stanisławskim położonej.

Cena wywoławcza 300 zł. w. a., wadyum 30 zł. w. a.

Akt opieczętowania, oszacowania i warunki licytacji są w rejestracie do przejrzania.

Sokołów dnia 25. Kwietnia 1875.

Concurs.

3. 628. Zu Befehl ist im Bereiche der galizischen Staats- und Fondsgüter der Dienstposten eines f. f. Rentants-Verwalters in der IX Rangklasse, eventuell eines f. f. Rentants-Controllors in der X. Rangklasse ober eines f. f. Rentants-Assistenten in der XI. Rangklasse.

Mit dem Dienstposten des f. f. Rentants-Verwalters und des f. f. Rentants-Controllors ist die Verpflichtung zum Erlage einer Dienstfahung in der Höhe des einjährigen Aktivitätsalters verbunden.

Die gefälligst dokumentirten Gesuche sind unter Nachweisung der genauen Kenntniss des Casse- und Rechnungswezens, so wie der Landesgesprachen, im vorgeführten Dienstwege binnen drei Wochen von der ersten Einschaltung der Kundmachung in das Amtsblatt an gerechnet, beim Präsidium der galizischen f. f. Forst- und Domainen-Direction in Bolechow zu überreichen.

Vom Präsidium der gal. f. f. Forst- und Domainen-Direction.

Bolechow, den 4 Juni 1875.

(2030 1—3) Konkurs.

L. 628. Rozpisuje się konkurs celem obsadzenia w obrębie galicyjskich dóbr skarbowych i funduszowych, posady Zarządcy c. k. kasy prowentowej w IX. klasie rangi, ewentualnie posady kontrolora c. k. kasy prowentowej w X. klasie rangi i asystenta c. k. kasy prowentowej w XI. klasie rangi.

Z posadą c. k. Zarządcy kasy i c. k. kontrolora, łączy się zobowiązanie do złożenia kaucyi w wysokości płacy etatowej jednorocznej.

Podania zaopatrzone w dokumenta służbowe — wyjaśniające dokładną znajomość przepisów kasowych i rachunkowych niemniej języków krajowych, należy wnieść w zwykłej drodze urzędowej w przeciągu trzech tygodni, licząc od pierwszego ogłoszenia konkursu w Lwowskim dzienniku urzędowym, do Prezydium c. k. galicyjskiej Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie.

Prezydium galic. c. k. Dyrekcyi lasów i domen

Bolechów dnia 4. Czerwca 1875.

(1930 3—3) Edykt.

L. 1071. Marta Czyska 2go voto Dziubko z Bogdanówki w skutek postanowienia Tarnopolskiego sądu obwodowego z 15. Marca 1875. L. 2688. marnotrawczynią uznana.

Kuratorem Pawło Weresiuk z Bogdanówki.

Nowosioło dnia 15. Marca 1875.

(1891 3—3) Obwieszczenie.

L. 308. C. k. Sąd powiatowy w Rawie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego we Lwowie z dnia 8. Stycznia 1875. l. 73.973 rozpisana została celem ściągnięcia pretensyi Schamy Baumwoll w kwocie 162 zł. 71 ct. w. a. z pu. przymusowa sprzedaż realności pod l. 396 w Rawie położonej, należącej do spadkowej nieobjętej Borucha Tisch.

Termina licytacyjne wyznaczone są na dzień 7. Lipca 1875. i na dzień 10. Sierpnia 1875. zawsze o godzinie 10. rano, na których terminach realność ta za cenę szacunkową 990 zł. a. w. lub wyżej takowej w Sądzie tutejszym pod warunkami, które w tutejszym Sądzie przegladnąć można sprzedaną będzie.

Gdyby przy tych terminach realność ta za tę cenę sprzedaną być nie mogła, natenczas wyznacza się celem przesłuchania wierzycieli w myśl §. 148 proc. cyw. względnie celem ułożenia lżejszych warunków trzeci termin na dzień 31. Sierpnia 1875. o godz. 4. po południu.

Każdy chęć kupienia mający, może akt oszacowania tej realności przejrzeć w Sądzie tutejszym, a o zaległych podatkach zasięgnąć wiadomości w c. k. urzędzie podatkowym w Rawie.

O tem zawiadamia się dłużną masę spadkową nieobjętą Borucha Tisch na ręce ustanowionego kuratora adw. krajowego Dr. Goldberga dalej tabularnych wierzycieli Jana Distl w Rawie, Schamę Baumwoll w Rawie, małoletnich Mojżesza, Kohos Salamona i Szmula Jakuba dw. im. Laibach na ręce opiekunki i matki ich Judes I. ślubu Laibach 2. ślubu Goldfarb w Uhnowie, Mordka Tisch w Rawie, Issera Koller w Rawie i c. k. prokuratorji Skarbu w imieniu imieniu Wysokiego Skarbu jako wierzyciela ustawicznego, nareszcie wszystkich tych wie-

ryczieli, którzyby po dniu 19. Listopada 1874. jako dnia wystawionego ekstraktu tabularnego, prawa rzeczono na tej realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza wcale nie, lub przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, na ręce ustanowionego kuratora c. k. notaryusza tutejszego Pawła Górki.

C. k. Sąd powiatowy

Rawa 30. Marca 1875.

(1900 3—3) Edykt.

L. 26188. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadnia z miejsca pobytu niewiadomą p. Anuę Glanz urodzoną Lehr, że przeciw niej na podstawie weksłu z daty Lwów dnia 24. Sierpnia 1874. na 65 zł. w. a. opiewającego na prośbę Barucha Renzera ukaz zapłaty powyższej sumy wekslowej z pu. dnia dzisiejszego do liczby 26188 wydanym i ustanowionemu dla niej w obię p. adwokata Dra Dzubnińskiego kuratorowi doręczonym został.

Lwów dnia 14. Maja 1875.

(1980 3—3) Edykt.

hobyczu uwiadnia, że dnia 17. Czerwca 1867 zmarł w Drohobyczu Mikołaj Grabowski nazwany, bez ostatniej woli rozporządzenia, i że do dziedziczenia spadku jego powołani Jędrzej i Jan Grabowscy — z życia i miejsca pobytu tutejszemu sądowni niewiadomi — wzywa się tychże do zgłoszenia się w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszej i oświadczenia się do spadku, — przeciwnie spadek ten pertraktowany będzie z spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Michałem Grabowskim, mylnie Garbarskim zwanym, ustanowionym dla bronięcia praw Jędrzeja i Jana Grabowskich.

Drohobycz dnia 30. Września 1874.

(2014 2—3) Ogłoszenie.

Nr. 153 cyw. C. k. Sąd powiatowy uznaje w skutek uchwały c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 28. Grudnia 1874 Oleksę Utycznego z Głęboczka marnotrawcą i nadaje mu kuratora w osobie tamtejszego gospodarza Jakóba Utycznego.

Borszczów dnia 28. Maja 1875.

(2023 2—3) Obwieszczenie.

Nr. 4594. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Kołomyi daje się do wiado-

mości, że c. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie postanowieniem z dnia 1. Kwietnia 1875 l. 3063 Jwana Huatiuka syna Jwana Huatiuka w Zsłuczu zamieszkałego za marnotrawcę uznali i temuż jego brat Andryj Huatiuk za kuratora przeznaczony został.

Kołomyja dnia 24. Kwietnia 1875.

(2002 3—3) Edykt.

L. 11094. C. k. Sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu p. Maryę Teresę Elżbietę Ludwikę 4 imion z hr. Potockich hr. Wodzicką, iż przeciw niej p. Edward hr. Stadnicki w dniu 9. Kwietnia 1875 do l. 8395 wniósł skargę o zapłatę sumy 26.250 zł. w. a. z pu., że w załatwieniu tej skargi c. k. Sąd krajowy wydał w dniu 16. Kwietnia 1875 do l. 8395 nakaz albo zapłaty w 14 dniach zaskarżonej sumy wraz z procentem 60% od dnia 9. Kwietnia 1872 i kosztami 18 zł. 2 ct. w. a. powodowi ze spadku po śp. Maryi Julii z Głogowskich hr. Potockiej a w szczególności z hipoteki dóbr Kościelniki z przyległościami Stanisławiec, Górka, Ochodza, Cio, Wolica, Las i Rogów, i sum 220.000 zł i 200.000 zł. na tychże dobrach n 14 i 17 on zahipotekowanych, tudzież dóbr zwanych w Wyciążu folwark, realność, realność l. kat. 27 w Gminie I. Kościelniki położonych, — albo też wniesienia w tymże samym terminie zarzutów, nareszcie, iż dla pozwanej mocą uchwały niniejszej kuratora w osobie tud. adw. Dr. Lisowskiego z zastępstwem tud. adw. dr. Altha ustanowiono i temuż skargę wraz z załącznikami i nakaz zapłaty doręczono.

Zaleca się zatem pozwanej aby w powyższym terminie albo sama w Sądzie tu. stanęła, albo też potrzebnej informacji ustanowionemu kuratorowi udzieliła, lub innego zastępcę sobie obrała, i o tem sądowni doniosła, w ogóle żeby wszelkich możebnych środków obrony użyła, gdyż inaczej wynikię z zaniedbania skutki sama sobie przypisać by musiała.

Kraków dnia 21. Maja 1875.

(1912 3—3) Edykt.

L. 5528. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu zniesienia wspólnej własności realności pod l. k. 70 w Tarnowie na Strusinie położonej, ciałem tabularne stanowiącej wedle sprostowania aktu szacunkowego składającej się z gruntu, w przestrzeni 13 morgów i 508 kw. sążni, tudzież zabudowań mieszkalnych gospodarczych dozwoloną została sprzedaż przez publiczną licytację onej realności a to w 3. terminach na dniu 30. Czerwca, 30. Lipca i 31. Sierpnia r. b. każdą razą o godzinie 10. przed połu-

dniem w Sądzie tutejszym odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa w ilości 5073 zł. 54 ct. a. w., poniżej której realność ta sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacji złożone wynosi kwotę 507 zł. 50 ct.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowany przejrzeć można w rejestraturze c. k. Sądu obwodowego.

O rozpisanu tej licytacji otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. prokuratora Skarbu, tudzież ci wierzyciele, którzyby po dniu 3. Września 1874 do hipoteki w mowie będącej realności weszli, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata Dr. Tokarza z substytutą adw. Dr. Psarskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 8. Maja 1875.

(2005 3—3) Edykt.

L. 12286 C. k. Sąd krajowy wzywa posiadacza weksłu z daty: Zywiec 20. Czerwca 1874 na kwotę 25 zł. w. a. opiewającego na dniu 25. Czerwca 1874 na zlecenie wystawiciela Ernesta Fuhmana w Lipowej w powiecie Zywieckim płatnego a przez Erdmana Kirscha akceptowanego, ażeby ten weksel w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej, licząc; Sądowi tud. przedłożył lub też prawa swoje do takowego wykazał gdyż inaczej ów weksel na ponowne wydanie proszącego o amortyzację Ernesta Fuhmana za amortyzowany zostanie uznany.

Kraków 28. Maja 1875.

(2009 3—3) Edykt.

L. 25280 C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia Ludwikowi Pawlikowskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, a względnie jego spadkobiercom w sprawie Maryanny Rogoża względem wykreślenia sumy wekslowej 63 zł. a. w. na rzecz jego w stanie biernym dóbr Korków zaprotokowanej kuratora w osobie tud. adw. Dr. Czajkowskiego z zastępstwem adwokata dr. Jabłonskiego.

Wzywa się zatem tegoż Ludwika Pawlikowskiego, a względnie jego spadkobierców, aby albo sami przy terminie na dniu 13. Lipca b. r. na godzinę 10 z rana tutaj w Sądzie stanęli i wykazali, iż termin w celu usprawiedliwienia tej prenotacji jeszcze otwartym jest, albo iż skargę usprawiedliwiającą w należytych czasie wnieśli albo też aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzieliłi gdyż inaczej wykreślenie tej prenotacji nastąpi.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 22. Maja 1875.

Объявление.

Ч. 24.621. Финансовою уставою зъ дня 22. Грудня 1874. збстала призволена зъ державныѣхъ фондѣхъ, сѣма пяти тысячей (5000) зар. а. в. на оудѣленіе пенсій заслуженнымъ оуже на поли искусства артистамъ, тоже и така сама сѣма на оудѣленіе стипендій оубогимъ но надѣйнымъ артистамъ.

Высокое ц. к. Министерство исполнителныи и просѣнты застерегаючи совѣтъ роздѣленіе повысиныѣхъ пенсій безъ изгладѣ на то, чи кандидатъ зголоситъ са самъ о наданіе такой пенсії, или нѣ, зываетъ всѣѣхъ артистовъ зъ краевѣ и королевствѣ въ Радѣ державной застѣпленыѣхъ, працюючиѣхъ на поли поэзій, мѣзыки, архитектурѣ, рѣзварства и маларства, цювы, если желаютъ полѣчити однократнѣ стипендію и могутъ доказати потребныи до того вѣрныи, подали свои прошенія до приналежачей краевой власти т. е. Намѣстничества аю краевой Радѣ найдалше до конца Лица текшого рокѣ.

Въ прошеніяхъ належитъ:

1. описати провѣтъ артистычного образована са и артистычныѣхъ оуспѣховѣ и особыи стосѣнки оубѣгающего са, дальше
2. wskazati способъ, въ якій оубѣгающий са налѣрае оупотребити оудѣленой мѣ стипендіи въ цѣли дальшого образована са въ артистычномъ званію, наконецъ
3. кромѣ того належитъ приложити до прошенія взыры артистычнои дѣятельности оубѣгагала.

Зъ ц. к. Намѣстничества.

Въ Львовѣ дня 29. Мая 1875

(1988 3—3) Obwieszczenie.

L. 24.621. Ustawą finansową z dnia 22. Grudnia 1874. przyzwoloną została z funduszów państwowych kwota pięciu tysięcy (5000) zł. w. a. na udzielenie pensyi artystom zasłużonym już na polu sztuki, tudzież taka sama kwota na udzielenie stypendyów artystom ubogim a rokującym nadzieję na przyszłość.

Wysokie c. k. Ministerstwo wyznań i oświecenia zastrzegając sobie rozdanie pensyi powyższych bez względu na to czy kandydat zgłasza sam o udzielenie takiej pensyi lub nie, wzywa wszystkich artystów królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, pracujących w dziedzinie poezyi, muzyki, malarstwa i sztuki plastycznych (architektury i rzeźbiarstwa), ażeby, jeżeli pragną uzyskać jednorazowe stypendyum i mogą wykazać potrzebne ku temu warunki, wnieśli podania swoje do właściwej władzy krajowej t. j. Namiestnictwa lub Rządu krajowego najdalej po koniec Lipca bieżącego roku.

W podaniach należy:

1. opisać przebieg dotychczasowego kształcenia się artystycznego i postępów artystycznych i osobiste stosunki proszącego, dalej
2. wskazać sposób w jaki proszący zamierza korzystać z udzielonego mu stypendyum w celu dalszego kształcenia się w zawodzie artystycznym, nakoniec
3. nadto należy dołączyć do podania prośby okazy artystycznego działania proszącego.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 29. Maja 1875.

(1997 3-3) **Edykt.**

L. 3758. C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie czyni wiadomo, że na zaspokojenie sumy wekslowej 45 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 67 w Borowej górze położonej, do dłużników Mikołaja i Tańki Gwozd należących, ciała tabularnego niestawionej, na rzecz Jakóba Herzberga w drodze publicznej licytacji na jednym terminie dnia 5. Lipca 1875 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym pod lżejszymi warunkami, które jak też i protokół oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przegladnie być mogą, zauważa się tylko, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1.110 zł. w. a., że w razie niesprzedania całej realności za cenę szacunkową w pojedynczych częściach sprzedaną będzie, a gdyby i za takową cenę szacunkową uzyskać nie można, sprzedaż i poniżej ceny szacunkowej nastąpi.
Lubaczów dnia 25. Marca 1875.

(2033 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 148. C. k. Sąd powiatowy w Dolinie oznajmia, że na ściąganie dla Leona Bieleckiego należności 388 zł. 82 ct. a. w. z pn. będzie sprzedawana dnia 17. Czerwca, 8. Lipca i 5. Sierpnia 1875, każdą razą o godzinie 9tej rano, realność wiejska N. C. 104 dłużnika Fedia Kitzyna własna, w Mizuniu położona, w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową 517 zł. 50 ct. w. a. albo wyżej niej, w trzecim terminie zaś i niżej tej ceny.

Wadyum wynosi 52 zł. w. a.

Dalsze warunki licytacji leżą w Registraturze.

Dolina dnia 20. Kwietnia 1875.

(2031 3-3) **Edykt.**

L. 1451 C. k. Sąd powiatowy w Gródku uwiadamia, że na zaspokojenie przez c. k. uprzyw. Zakład kredytowy włościański we Lwowie przeciwko Krzysztofowi Hołowka wywalczonej sumy 100 zł. w. a. a względnie 693 zł. 90 ct. w. a. z pn. publiczna egzekucyjna licytacja dłużniczej realności w Ebenau pod Nr. 3 położonej, odbędzie się w tut. sądzie na dniu 8. Lipca, 12. Sierpnia i 16. Września 1875 każdą razą o 10tej godzinie z rana. Za cenę wywołania stanowi się suma 2000 zł. w. a. jako wartość szacunkową sprzedać się mającej realności sądownie wypośredniczoną.

Wadyum wynosi kwotę 200 zł. w. a.

Inne warunki licytacji wolno chęć kupienia mającym przejrzeć w tutejszej Registraturze.

Gródek dnia 30. Marca 1875.

(1992 3-3) **Edykt.**

L. 916. C. k. Sąd powiatowy w Jordanie uwiadamia niniejszym niewiadomego co do pobytu Stanisława Szczęśniaka, że przeciw niemu i innym wniosł Tomasz Szczęśniak pozew o odstąpienie 2 pól w Chabowce, i że w skutek tego pozwu termin do rozprawy w tymże sądzie na dzień 10. Sierpnia 1875. o godzinie 9tej przed południem wyznaczono.

Dla tegoż Stanisława Szczęśniak ustanowiono kuratorem ad actum celem zastępstwa go w tymże sporze Stanisława Dziechcińskiego z Chabówki dopóki Stanisław Szczęśniak sam lub przez należycie ustanowionego pełnomocnika się nie zgłosi.

Jordanów 24. Kwietnia 1875.

(1989 3-3) **Edykt.**

L. 29594. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszystkie ruchomy jako też na wszystkie nieruchomości a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. Grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek Józefa Stoppla kupca protokołowanej firmy J. Stoppel syna we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu sekret. sądu kraj. wyższego Franciszkowi Vrabetz jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dra Horwat wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 16. Czerwca 1875 godzinę 4tą po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1. Września 1875 i podać ją na terminie na dzień 28. Września 1875 godzinę 4tą po południu wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68. ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 2. Czerwca 1875.

(1993 3-3) **Edykt.**

L. 880. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszym Piotra Zuka z miejsca pobytu niewiadomego, iż celem doręczenia nakazu zapłaty z dnia 20 Grudnia 1873. L. 4220. na rzecz Dyrekcyi c. k. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw niemu o 100 zł. a. w. z pn. wydanego, ustanowiono Fedia Kmetyk gospodarza z Łopuszanki lechnowej kuratorem, któremu tenże potrzebną w tej sprawie informację udzielić, lub innego zastępcę wybrać, i o tem tutejszy sąd zawiadomić ma.

Turka dnia 31. Marca 1875.

(1984 3-3) **Edykt.**

L. 6989. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia nieobecnego Juliusza Dutkiewicza, iż przeciw niemu na podstawie wekslu z daty Stanisławów 5. Marca 1872 nakaz zapłaty kwoty 83 zł. a. w. z pn. na rzecz Adolfa Kłara na dniu dzisiejszym wydanym i kuratorowi Adwokatowi Dr. Kwiatkowskiemu w Stanisławowie doręczonym został.

Stanisławów, dnia 2. Czerwca 1875.

(1907 3-3) **Edykt.**

L. 24650. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Anna z Skielskich Eitner przeciw Janowi Eitner i Ferdynandowi Miki tudzież przeciw tymże spadkobiercom z życia, imienia i miejsca pobytu nieznanym pod dniem 7. Maja 1875. l. 24.650 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dni 90 został wyznaczony.

Ponieważ pozwani z życia i miejsca pobytu są nie wiadomi, przeto c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adw. Dr. Kuczkiewicza z zastępstwem adwokata Dr. Brzezińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliłi, lub innego za stepcę wybrali i Sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 15. Maja 1875.

(1949 3-3) **Edykt.**

L. 4237. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje niniejszym do powszechnej wiadomości, że stosownie do przedstawienia komisarza masy konkursowej Joanny hr. Baworowskiej, c. k. adjunkta sądowego p. Dr. Stefki i na podstawie wniosków wierzycieli tejże masy przy terminie dnia 7. Maja 1875. podanych, zatwierdzony został w myśl §. 74 ustawy konkursowej tymczasowy zawiadowca masy p. adwokat Dr. Warteresiewicz w tym urzędzie, zaś zastępcą jego mianowany pan adwokat Dr. Heyne w Złoczowie.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego

Złoczów dnia 15. Maja 1875.

(1951 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 2242. C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie oznajmia, że w dniach 6. Lipca, 10. Sierpnia i 14. Września 1875. każdą razą o 9. godzinie rano, odbędzie się w c. k. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności Leiby Rosenblütha pod Nr. C. 5 w Rozwadowie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie należności Dr. Samuela Ebersohna w ilości 2000 zł. a. w. z pn. z tem zastrzeżeniem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 1900 zł. w. a., z której 100% chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacji na ręce komisji wydelegowanej w gotówce lub w austriackich papierach hipotecznych złożyć mają.

Reszta warunków licytacyjnych w tutejszej registraturze przejrzana być może.
Rozwadów dnia 28. Kwietnia 1875.

(1954 3-3) **Edykt.**

L. 23591. C. k. Sąd krajowy Lwowski uwiadamia Seweryna hr. Uruskiego, iż na prośbę Edmunda Maksyma dw. im. Sendera uchwałę t. s. z dnia 4. Lipca 1874. liczba 24.218 zezwolono na wydzielenie z obszaru dóbr Chlebowice swirskie części tychże dóbr proszącego własnych i otworzono nowe ciało tabularne pod nomenklaturą „Sanderówka“ i że Sewerynowi hr. Uruskiemu jako z miejsca pobytu niewiadomego ustanowiono ku-

ratorem adw. Dr. Janowicza z substytucją adw. Dr. Brzezińskiego, któremu uchwała została doręczona.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 15. Maja 1875.

(1964 3-3) **Edykt.**

L. 20515. C. k. Lwowski Sąd krajowy czyni niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Józefowi Rosińskiemu jako spadkobiercy ś. p. Floryana Rosińskiego wiadomo, że w załatwieniu prośby Ewy Rosińskiej uchwałę z dnia 23. Sierpnia 1873. do l. 45.238 uwidocznione Dom. 113 pag. 369 n. 14 haer. zastrzeżenie, iż dochody z połowy realności pod l. 4593⁴ Lwowie do Floryana Rosińskiego należą, wraz z zakazem zbywania lub obciążania tejże połowy realności tabuli miejskiej wykreślić polecono.

Ponieważ miejsce pobytu Jana Rosińskiego jest niewiadome, przeto c. k. Sąd krajowy dla tegoż tutejszego adwokata Dr. Majewskiego z zastępstwem przez adwokata Dr. Przesmyckiego kuratorem ustanowił i temuż powyższą uchwałę tabularną doręczył.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 15. Maja 1875.

(1972 3-3) **Edykt.**

L. 2673. Na mocy uchwały c. k. Sądu obwodowego Złoczowskiego z 20. Marca 1875. l. 1718 uznaje się Józefa Trytkiewicza szewca z Brodów za głupkowatego i u stanawia się dlań Wojciecha Rzeszowskiego z Brodów kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy.

Brodry 31. Marca 1875.

(2000 3-3) **Edykt.**

Nr. 9088. Cesarsko królewski Sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem adwokata Adama Gołemberskiego sekwestratora Fijałkowskiego, aplikanta Dobrzańskiego, adw. Feliksa Słowińskiego, Ignacego i Maryannę Setkiewiczów, Macieja Bętkowskiego, Sukces. Macieja Bętkowskiego, Sukces. Szczepana Solakiewicza, Macieja Brachowskiego i Sukces. X. Jana Drobicha tudzież Feliksa i Brygidę Borkowskich, że przeciw nim a względnie ich spadkobiercom Franciszka Swierczewska o ekstabulację licytacyjnej ceny kupna 14.161 złp. respec. pozostałej jej reszty w stanie biernym realności Brachowszczyzna w Radwanowicach położonej wedle n. 4 on. intabulowanej pod d. 16. Kwietnia 1875 do L. 9088 wniosła pozew, w załatwieniu którego do rozprawy podług przepisu o postępowaniu sądowym ustnem, termin na 9. Czerwca 1875 o godz. 10 rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest przeto Sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwok. Lisowskiego z substyt. adw. Korczyńskiego, zaś dla Feliksa i Brygidy Borkowskich a względnie ich spadkobierców adwokata Stycznia z substytucją adw. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż. oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi, wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem Sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Kraków 30. Kwietnia 1875.

(2015 3 3) **Edykt.**

Nr. 2182. C. k. Sąd powiatowy w Gródku zawiadamia, iż celem zaspokojenia aktem notaryalnym z dnia 1. Marca 1870 r. zeznanej kwoty 155 zł. w. a. i procentów aktem notaryalnym z dnia 30. Października 1872 zeznanych po 360% od kwoty 155 zł. w. a. od 1. Czerwca 1872 bieżących kosztów egzekucyjnych 3 zł. 20 ct., 3 zł., 10 zł., 1 zł. 67 ct., 2 zł. 2 ct., 11 zł. 61 ct., 3 zł. 46 ct w. a. i niniejszych kosztów egzekucyjnych 12 zł. 86 ct. w. a. rozpisuje się na podstawie łagodniejszych warunków licytacyjnych z 17. Marca 1875 publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 277 w Gródku, zastawskie przedmieście położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem z 6. Sierpnia 1872 l. 3907 opisanej dłużnika Seńka Chamyka własnej na rzecz Jonasza Selenfreunda, która się w jednym terminie dnia 17. Czerwca 1875 o godz. 10 rano nawet poniżej ceny szacunkowej odbędzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 700 zł. w. a.

Warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

O tej licytacji zawiadamia się strony interesowane, nieobjętą masę Eizika Katza,

którego niewiadomych spadkobierców niniejszym, celem zgłoszenia się wzywa, przez kuratora Jakóba Eisnera, Jakóba Zottenberga i Zakład kredytowy włościański.

Gródek 16. Kwietnia 1875.

(1923 3-3) **Edykt.**

L. 4611. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszym małżonków Senkonia i Nastunię Ferenc, że celem doręczenia tymże jako z życia i miejsca pobytu niewiadomym nakazu zapłaty tutejszo-sądowego z dnia 17. Marca 1873. l. 732 na rzecz Dyrekcyi c. k. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto. 100 zł. w. a. z pn. wydanego, ustanowiono dla tychże gospodarza z Wólczego Tryfona Dańków kuratorem, któremu ci potrzebną informację udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem tutejszy Sąd zawiadomić mają.

Turka 8. Grudnia 1874.

(1981 3-3) **Edykt.**

L. 1802. C. k. Sąd powiatowy w Jasle zawiadamia Maryannę Rolek z Osobnicy, że Franciszka Adelikowa, Jan Farej. Jakób Farej, Ignacy Kwilosz i inni wniosli pozew przeciwko niej i innym spadkobiercom Franciszki Piętowej o uznanie pisemnego ostatniej woli rozporządzenia Jana Rolka z dnia 21. Listopada 1872 za nieważne.

Ponieważ miejsce pobytu Maryanny Rolek jest niewiadome, przeto ustanowiono dla niej kuratura w osobie Dr. Biesiadeckiego adw. w Jasle.

Jasło dnia 20. Maja 1875.

(1931 3-3) **Edykt.**

L. 1201. C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie zawiadamia każdego, kto by o życiu popisowego Gabryela Kinacha z Rzeczycy miał wiadomość, ażeby o tem sądowi tutejszemu najdalej do trzech miesięcy donieść.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Uhnów dnia 19. Marca 1875.

(1941 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 912. C. k. Sąd powiatowy wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Bratspiesa przeciw Alojzemu Ciskowi o zapłacenie 549 zł. z pn. w dniach 2. Lipca i 6. Sierpnia 1875 każdą razą począwszy od godziny 9 rano przedsięwziętą będzie egzekucyjna sprzedaż na gruncie pod CN. 139 w Żołyńi wystawionego, wraz zgruntem pod tym budynkiem i łąką przypiętą, za cenę szacunkową w ilości 500 zł. wypośredniczoną lub powyżej onejże; — zakład 50 zł; — wypłata ceny w dniach 30 po doręczeniu prawomocnego oznajmienia sądowego, iż akt licytacyjny potwierdzony został.

Łańcut dnia 15. Marca 1875.

(1942 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 2821. C. k. Sąd powiatowy wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Bratspiesa przeciw Ludwikowi Follmannowi pto. 170 złr. z pn. przedsięwziętą będzie w dniach 9. Lipca i 13. Sierpnia 1875 każdą razą począwszy od godziny 10. zrana w c. k. sądzie powiatowym egzekucyjna sprzedaż domu mieszkalnego pod CN. 177 w Żołyńi położonego, za cenę szacunkową 120 fr. lub powyżej onejże.

Zakład wynosi 20 fr.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania złożone w kancelaryi do wolnego przejrzania.

Łańcut 26. Kwietnia 1875.

(1944 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 1383. Z powodu marnotrawstwa, ustanawia sąd powiatowy Rohatyński Hawryła Babija z Babiniec kuratorem dla Ilka Gełaja gospodarza gruntowego w Babinicach.

Rohatyn 25. Kwietnia 1875.

(1904 3 3) **Obwieszczenie.**

L. 1515. Dnia 19. Lipca 1875. i d. 23. Sierpnia 1875. o godzinie 10. zrana odbędzie się w tutejszym Sądzie na zaspokojenie pretensyj Leiby Frühmana w kwocie 30 zł. w. a. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż części realności Nr. 4 w Witkowicach dłużniczki Korduli Czapka własnej, ciała tabularnego nie mający.

Gdyby na tych dwóch terminach sprzedaż za l. b. powyż. ceny szacunkowej nie nastąpiła to do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dniu 20. Września 1875 o godzinie 10. zrana wyznacza się, na którym wierzyciele prawo zastawu mający tem pewnie stawić się mają, ile że nie stawiający jako przystępujący do większości głosów stawiających wierzycieli uważani będą.

C na wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 500 zł. a. w., wadyum wynosi 50 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt opisania i oszacowania w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Z c. k. Sądu powiatowego

Ropeczyce, 20. Maja 1875.

Przy komisijnem otwieraniu listów zwrotnych za czas od 1. Stycznia do ostatniego Czerwca 1874. przedsięwziętem w miesiącu Maja r. b. znaleziono następujące przedmioty wartościowe:

Bei der im Monate Mai 1875 vorgenommenen commissiönelen Eröffnung der Retourbriefe für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende Juni 1873 wurden folgenden Werthgegenstände vorgefunden:

Table with columns: L. porz., Miejsce nadania, Nadawca, Adresat, Miejsce przeznaczenia, W liście zwrotnym znaleziono (w gotówce, zł., ct., Inne efekty), Post-Nr., Aufgabsort, Aufgeber, Adressat, Bestimmungs-ort, Im Retourbriefe vorgefunden (bares Geld, fl., fr., Sonstige Effecten).

Co się niniejszem do publicznej wiadomości z tym dodatkiem podaje, że strony, które prawo własności do wyżej wspomnianych przedmiotów udowodnić mają, w celu odebrania takowych w przeciągu trzech miesięcy w c. k. Dyrekcji poczt zgłosić się winny.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht wird, daß Parteien, welche auf die Werthgegenstände das Eigenthumsrecht gehörig nachzuweisen im Stande sind, sich im Zwecke deren Rückübernahme binnen drei Monaten bei der k. k. Post-Direction zu melden haben.

Z c. k. Dyrekcji poczt

k. k. Post-Direction.

Lwów dnia 14. Maja 1874.

Lemberg, am 14. Mai 1874.

(1947 3-3) E d y k t.

L. 6154. C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu podaje do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego w Wiedniu z dnia 23. Września 1873 do L. 61.298 rozpisuje się ponownie przymusową publiczną sprzedaż dóbr Stubna w dawnym obwodzie Przemyskim, obecnie w powiecie Jarosławskim położonych za świadectwem Tabuli krajowej jak Dom 210 pag. 233 n. 11 i 13 haer: i Dom: 210 pag. 245 n. 17 haer: p. Władysława Janickiego własność stanowiących, na zaspokojenie sumy 95016 zł. 91 ct. w. a. w srebrze, wraz z procentami 57/10 od sta od 1. Kwietnia 1872 bieżącymi — tudzież procentów zwłoki po 6/100 a to: od piętnastej raty w ilości 256 zł. 13 ct. od dnia 14. Września 1872 od szesnastej raty w ilości 3125 zł. od dnia 1. Kwietnia 1872, od siedemnastej raty w ilości 3125 zł. od dnia 1. Października 1872 i od osmastej raty w ilości 3.25 zł. od dnia 1. Kwietnia 1873 bieżącymi aż do dnia wypłaty, dalej kosztów sądowych i egzekucyjnych a względnie ustanowionej na pokrycie tych kosztów kaucyi w sumie 1000 zł. w. a. na rzecz c. k. uprzyw. powz. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu i wyznacza się w tym celu trzy terminy mianowicie na dzień: 5. Lipca, 5. Sierpnia i 2. Września 1875. każdą razą o godzinie 10 przed południem w tutejszym gmachu sądowym w biurze I. odbywać się mającą pod następującymi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przez c. k. uprzyw. powz. austr. Zakład kredytowy ziemski przyjęta w sumie 220 000 zł. w srebrze.

Dobra te sprzedane będą w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania, w trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania, jednakowoż nigdy niżej jak za cenę 120.000 zł. a. w.

Każdy z licytujących, z wyjątkiem tych wierzycieli hipotecznych, których pretensye pierwszą połową ceny wywołania są pokryte, winien przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania bądź wgotówkę, bądź w papierach państwowych, bądź w listach zastawnych c. k. uprzyw. powz. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego wedle ostatniego tychże kursu, do rąk komisji licytacyjnej jako wadium złożyć.

Wadium najwięcej ofiarującego jako zadatek zatrzymanem i temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.

Dalsze warunki licytacji w Registraturze sądowej przejrzawsz być mogą.

O rozpisaniu tej przymusowej licytacji zawiadamia Sąd Dyrekcję c. k. uprzyw. powz. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu i dłużnika p. Władysława Janickiego, tudzież następujących wierzycieli hipotecznych: C. k. Prokuratorę Skarbu imieniem Wysokiego Skarbu, kościółów obrz. iac. i obrz. gr. w Stubnie, funduszu indemnizacyjnego fundacji szkoły w Stubni — spadkobierców Eliasza Pinelesa a mianowicie: Adęle Fraenkel urodzoną Pineles, Rozę Horowitz urodzoną Pineles i Liebę Pineles — dalej p. Sabinę z Luengerów Janickę, Cyprę Dresner, Feję Zimmer, p. Antoniego Piotrowskiego i p. Dominika Bortnowskiego, jako z miejsca pobytu znanych do wstąpienia rąk, nareszcie p. Sabinę z Janickich Stanisławię, masę spadkową nie bjętą s. p. Józefa Luegera de Turnfeld, Franciszka Piotrowskiego jako z miejsca pobytu niewiadomych — tu dzież p. Adęle Fränkel urodzoną Pineles w Lipsku mieszkającą i tych wszystkich wierzycieli hipotecznych dóbr Stubna, którzy po wydanym dnia 27. Października 1873 wykazie hipotecznym na tychże dobrach jakowe prawa zastawu nabyli, również jak i tych wierzycieli, którzyby uchwałą rozpisującą licytację dóbr Stubna lub dalsze uchwały albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora p. adw. kraj. dra. Skórskiego z zastępstwem p. adw. kraj. dra. Łużeckiego i przez edykta.

Przemysł dnia 5. Maja 1875

(1965 3-3) Kundmachung.

3. 25 520. Bei der in der Osias Waldmann'schen Confurs-Verhandlung am 7. April 1875 abgehaltenen Liquidirungsstaatsfahrt wurden die Herrn Michael Bartel, als Masseverwalter, Moritz Rothmann, als dessen Stellvertreter, und die Hr. Leon Schapira, Mechel Brüh und Hersch Philipp als Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses von den Confursgläubigern im Amte befiätigt, was hiermit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Dom f. f. Landesgerichte.

Lemberg am 14. Mai 1875.

(2032 2-3) E d y k t.

Nr. 3776. Dnia 8. Lipca 1875 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejsz. Sądzie przymusowa sprzedaż realności Nr. 214, 215 i 237 w Biskowicach ciała tabularnego niestanowiących Michała Kudłatego i spadkobier-

ców Jana Kudłatego własnych w sprawie Antoniny Białoskórskiej 100 zł. w. a. z pu. Cena wywołania wynosi 163 zł. wadium 16 zł. 30 ct.

Przy powyższym terminie realność za jakąkolwiek cenę będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tutejszym Sądzie przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d. Sambor dnia 27. Kwietnia 1875.

(2035 2-3) E d y k t.

Nr. 27435. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Filipinę Jachimowską, z miejsca pobytu niewiadomą, że w sprawie Malki Chameides przeciw niej o 175 zł. w. a. z pu. na podstawie wekslu dato Lwów 9. Kwietnia 1872 na 345 zł. w. a. opiewającego, tutejszosądową uchwałą z dnia 14. Maja 1873 L. 28976 nakaz zapłaty wydany został, że z powodu miejsca pobytu niewiadomego na prośbę powódki, dla niej kuratora w osobie adw. Dr. Hilbrichta z substytucją adw. Dr. Schaffa postanowiono, i temuż pierwszemu nakaz zapłaty doręczono, że tedy rzeczą jej będzie temuż kuratorowi po potrzebnej informacji udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem Sądowi donieść.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego. Lwów dnia 28. Maja 1875.

(2017 2-3) Obwieszczenie.

Nr. 2420 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie oznajmia, że Walenty Kalist z Grębowa za marnotrawcę uznany, i temuż Marcina Gatek za kuratora ustanowiony został.

Rozwadows dnia 7. Maja 1875.

(2010 2-3) E d y k t.

Nr. 7082. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Teklę Rychterową, iż przeciw niej Berisch i Perla małżonkowie Rosenzweig wytoczyli pozew o uznanie za zgasłe prawo teje do żądania zapłaty sumy 140 zł. Mk. czyli 147 zł. w. a. na VI. względnie XIII miejscu tabel płatniczych uchwałą tut. sąd. z 21. kwietnia 1871 L. 17.822 wydanych kolokowawej, i o wyeliminowanie powyższej sumy z tychże tabel płatniczych.

Wzywa się zatem pomienioną pozwaną aby albo w 30 dniach obronę wniosła, lub też kuratorowi w celu obrony praw jej zamianowanemu adw. Psarskiemu, lub zastępcy tegoż adw. Pietrzykiemu potrzebnymi środkami obrony dostarczyła, gdyż w przeciwnym razie spór wytoczony z rzeczoną kuratorem według ustawy sądowej przeprowadzonym zostanie a współpозwana wszelką szkodę z zaniebdania swego wynikłą, sobie samej przypisać będzie musiała.

Tarnów dnia 8. Maja 1875.

(2011 2 3) Obwieszczenie.

Nr. 8706. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski ogłasza niniejszym edyktem, iż p. Ch. M. Ab-rdam przeciw Józefowi Zimetowi o zapłatę należności wekslowej w kwocie 89 ztr. 26 ct. w. a. z pu. skargę wniósł i o pomoc sądową prosi — wskutek czego nakaz zapłaty do l. 8706 wydanym został na dniu dzisiejszym.

Ponieważ p. byt zapozwanego Józefa Zimeta nie jest wiadomym, przeto przegnać tutejszy Sąd dla zastępstwa na koszt i ubezpieczenie zapozwanego tutejszego adwokata dr. Karola Karzowskiego z substytucją adw. dr. Stanisława Tokarza na kuratora, z którym spór według ustawy cyw. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu Sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczey z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Tarnów dnia 29. Maja 1875.

(2028 2-3) E d y k t.

L. 4620 Dnia 8. Lipca, 12. Sierpnia i 9. Września 1875 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 63 w Koble, ciała tabularnego niestanowiącej, Iwana i Pazi Bodnarów własnej, w sprawie Abrahamana Hannela o 60 zł. w. a.

Cena wywołania wynosi 100 zł. wadium 5. zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy m. d. Sambor dnia 25. Kwietnia 1875.

(2027 2-3) E d y k t.

L. 4506. Dnia 8. Lipca, 12. Sierpnia 9. Września 1875 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 6. w Brzegach ciała tabularnego niestanowiącej, Fedka Ka-

labandy własnej w sprawie Jakuba Sanda-lara o 200 zł. w. a.

Cena wywołania wynosi 1350 zł. a. w. wadium 270 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy m. d. Sambor dnia 21. Kwietnia 1875.

(1987 2-3) E d y k t.

L. 3827. Sokalski c. k. Sąd powiatowy rozpisuje niniejszym edyktem celem wydobywania wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 140 zł. 64 ct. z pu. przymusowy jawny przetarg gospodarstwa włościańskiego, dłużnika Nikifora Swiszcz w Tartakowie pod l. 67/113 położonego, karty hipotecznej niestanowiącego, na 500 zł. ocenionego, na dniu 26. Lipca 30. Sierpnia i 28. Września 1875 w gmachu sądowym, zawsze od godziny 10 rano.

W trzecim terminie nastąpi sprzedaż nawet poniżej ceny szacunkowej.

Protokoły opisanie i ocenienia, tudzież warunki przetargu przejrzeć wolno w tutejszej registraturze.

Sokal 28. Kwietnia 1875.

(1986 2-3) E d y k t.

L. 3826. Sokalski c. k. Sąd powiatowy rozpisuje niniejszem, celem wydobywania wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego 216 zł. 84 ct. z pu. przymusowy jawny przetarg gospodarstwa włościańskiego dłużnika Józefa Czwartkowskiego pod l. 8/42 w Tartakowcu położonego, karty hipotecznej niestanowiącego na 1000 zł. ocenionego, na dniu 26. Lipca, 30. Sierpnia i 27. Września 1875 w gmachu sądowym zawsze od godziny 10 rano.

W trzecim terminie nastąpi sprzedaż nawet poniżej ceny szacunkowej.

Protokoły opisanie i ocenienia, tudzież warunki przetargu przejrzeć wolno w tutejszej registraturze.

Sokal 28. Kwietnia 1875.

(2024 2-3) E d y k t.

L. 9648/75. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu nieznaną spadkobierców s. p. Artura Henryka dw. im Steinkellera, że przeciw nieobjętej masie spadkowej s. p. Artura Henryka dw. im. Steinkellera a względnie tegoż z życia i miejsca pobytu nieznaną spadkobierców Henryk Baron Wileczek von Guttenland, pod diem 22. Kwietnia 1875 do l. 9643 wniósł pozew o extabulację prawa zastawu dla sumy 2250 rubli czyli 15 000 zł. pol. z 5% w stanie biernym dóbr Samokłęski, Dom. 195 p 91 n. 132 on. uwidocznionego etc., w załatwieniu którego t. s. uchwałą z dnia 17. Maja 1875 l. 9643 do walenienia obrony 90dniowy termin wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanym z życia i miejsca pobytu spadkobierców s. p. Artura Henryka dw. im. Steinkellera jest nieznaną przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania tychże pozwanym na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adw. Lisowskiego z substytucją adw. Stycznia kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicji obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym aby w wyż. oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieli, wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich m. żebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniebdania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Kraków 7. Maja 1875.

Doniesienia prywatne.

Verzeichniss.

der bei der 33 Verlosung der 500 verlosbaren Pfandbriefe der priv. österr. Nationalbank am 2. Juni 1875 gezogene Nummern

Table with 4 columns: Nummern, zu 5000 fl., zu 1000 fl., and a list of numbers corresponding to the draws.

Table with 4 columns: Nummern, zu 100 fl., and a list of numbers corresponding to the draws.

Table with 4 columns: Nummern, zu 5000 fl., zu 1000 fl., and a list of numbers corresponding to the draws.

Table with 4 columns: Nummern, zu 100 fl., and a list of numbers corresponding to the draws.

Zugleich wird aufmerksam gemacht, dass die Verzinsung dieser unbehobenen Pfandbriefe an den jeweilig gestimmten Terminen erloschen ist, und daher die auf spätere Verfalls-Termine lautenden Zinsen-Coupons derselben von der Nationalbank nicht eingelöst werden.

L. 2131.

Obwieszczenie.

Dnia 12. Czerwca 1875 o godzinie 10. przed południem odbędzie się 65te publiczne losowanie listów zastawnych 4°/_o; tudzież 13te 5°/_o, i drugie 5°/_o okresowych, galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, w gmachu tegoż Towarzystwa Nr. 2-4 w sali radnej od ulicy Karola Ludwika.

Suma do losowania przeznaczona wynosi:
z listów zastawnych 4°/_o 161.130 złr.
" " 5°/_o 74.500 "
" " 5°/_o okresowych 14 000 "

Z "Dyrekcji" galic. Towarzystwa kredyt. ziemski.
We Lwowie dnia 2. Czerwca 1875.

3068

G. L. DAUBE & Co.

in Wien, I. Maximilianstrasse 3.

Annoncen-Expedition.

Officielle Vertreter
sämmtlicher Zeitungen
Deutschlands und des Auslandes.
1617

Zarysy treściwe

o podatkach

w państwie austriackim, a względnie
w Galicyi,

z dodatkiem ustaw o urządzeniu

ksiąg hipotecznych (gruntowych),

dla użytku kandydatów do urzędów i
na inspektorów podatkowych, urzędników
sądowych i tabularnych, c. k. notaryuszów,
sekretarzy gmin, zwierzchności gminnych,
zastępców, obszarów dworskich, publicznych zakładów finansowych
i w ogóle podatkujących

UŁOŻYŁ

JÓZEF WINHARD,

ces. król. inspektor podatkowy

Takowe nabyć można po niższej cenie
2 złr. 50 ct.

w Administracji „Gazety Lwowskiej“

1288

Clayton & Shuttleworth
we Lwowie i Czerniowcach,

polecają

oryginalne z r. 1875.:

Johnstona kosiarki
z kutego żelaza.

Wooda kosiarki

wiedeńskiego wyrobu.

Samuelsona Omnium
Royal żniwiarki

z przyrządem do podnoszenia stołu
(Aufstippvorrichtung).

Wooda żniwiarki

z przyrządem do podnoszenia stołu.

Johnstona
sławne żniwiarki
najnowszej konstrukcyi.

Hornsby'ego

„Spring balance“

Grabie z kutego żelaza

ze stalowymi zębami i koziółkiem
lub bez tegoż.

Amerykańskie grabie
z koziółkiem.

Howarda przetrząsacz
siana.

Aparaty do ostrzenia
noży od żniwiarek według naj-
lepszej konstrukcyi,

również

wszelkie inne maszyny rolnicze.

Udzielamy zupeł-
ną gwarancję
na wszelkie maszyny.

Clayton & Shuttleworth
Lwów,
ulica Czarnieckiego Nr. 4.

Czerniowce,
ulica Lwowska Nr. 1213.

Illustrowane cenniki bezpłatnie.
1856 7-?

Reuschstrasse 20 Wrocław Reuschstrasse 20

Poszukujących posadę

w jakimkolwiek zawodzie
w kraju lub za granicą umieszcza zaraz lub później

Central - Versorgungs - Bureau
„Nordstern“ w Wrocławiu.

Zapytaniom listownym załączyć należy markę listową.

20 Reuschstrasse 20

20 Reuschstrasse 20

1181 15-15

Dla nadawców posad bezpłatnie.

BALSAM VETORINIEGO

Od 70 lat bez żadnej reklamy znany i przez
znakomitości lekarskie uznany i zalecony ja-
ko niezawodny środek na reumatyzm, osi-
abienie nerwów, kurcze, ból zębów, flakacje,
szczególnie na rany i poparzenia. — Dostac
można w każdej aptece i w fabryce we
Lwowie, flakon po 1 zł. 50 ct.

(1128 29-?)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.
akcyjnego Banku Hipotecznego
kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszymi.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezwzględnie
po kursie dziennym.

(1121 29-?)

Nakładem wydawnictwa

„Gazety Lwowskiej“

opuściło prasę dzieło

Olej i wosk ziemny

w Galicyi

przez Edwarda Windakiewicza
c. k. radcę górniczego

i jest do nabycia w Administracji

„Gazety Lwowskiej“

po cenie 2 zł. w. a.

1555

1963 3-?

SKARB WATAŻKI

Powieść z końca XVIII wieku

przez

WŁADYSŁAWA ŁOZIŃSKIEGO.

Warszawa. — Nakładem Gebethnera i Wolffa — Stron 326, 80

opuściła właśnie prasę i jest do nabycia

w księgarni

Gubrynowicza i Schmidta

przy placu św. Ducha.

Bez bólu

lekarstwami nieszkodliwymi leczy podług
najnowszej i najdoskonalszej metody
gruntownie,

bez przerwy zatrudnienia i pod naciśniętą
dyktando wszelkie

słabości tajemnicze

i skórne

lekarz prakt. Medycyny, Chirurgii i Akuszer,
specjalista chorób tajemniczych

Jan Kurpiel

mieszkający

przy ulicy Sobieskiego Nr. 12, I piętro
(gdzie administracja „Gazety Narodowej“),ordynuje od 8 — 12 przed-, od 1 — 5 po południu.
Zarządza także impotencyi (osłabieniu
siły męskiej) polucyi, upławom kobiet,
bladacze i nieplodność.Na honorowane listy udziela rady bez-
zwłocznie i służy lekarstwami.

(1122 30-)